

گفت‌وگوی اختصاصی با سفير جديد هند در تهران

در آستانه رياست دهلي نو بر بريکس

نقش ايران در بريکس حياتي است

← ۴

• پنجشنبه ۱۹ شهريور ۱۴۰۵
• ۲۸ ربيع الاول ۱۴۴۸
• ۱۰ سپتامبر ۲۰۲۶
• سال سی و دوم
• شماره ۹۱۱۹
• ۱۲ صفحه

Iran Newspaper

ISSN1027-1449
Keytitle: IRAN (Tehran)
irannewspaper.ir

• قيمت در سراسر کشور: ۱۵۰۰۰ تومان

«ايران» به بهانه سخنان اخير محمدرضا عارف درباره تقويت سرمايه اجتماعي گزارش می دهد

کلید تاب‌آوری جامعه در برابر فشارهای اقتصادی

امیرمسعودامیرمظاهری

استاد جامعه‌شناسی دانشگاه

سرمايه اجتماعي

ضرب ايمنی جامعه

در برابر تحريم هاست

جبار رحمانی

دانشيار انسان‌شناسی پژوهشگاه مطالعات فرهنگي واجتماعي

زیرساخت پنهان

موفقيت سياست‌ها

در افزايش سرمايه اجتماعي است

سيد کاظم اکرمی

وزير اسبق آموزش و پرورش

سرمايه اجتماعي حاصل گفت‌وگو

همفکري، همدلي و هماهنگي

اعضای جامعه است

← ۲

با پيش بينی اعتبار ۱۵ هزار ميليارد تومانی

شير دوباره

به مدارس برمی گردد

← ۱۱

دارون عجم اوغلو در کتاب

«چه بر سر دموکراسی ليبرال آمد؟»

دوام ليبراليسم را مشروط به بازسازی آن می داند

ناتمام و در بحران

← ۱۲

پيکر جواد مجابی با حضور جمعی از اهالی فرهنگ و ادب در خانه ابدی آرام گرفت

بدرقه نویسنده عاشق ايران

در کمتر از دوازده ساعت رخ داد

پاسخ سه گانه سپاه

به شرارت آمريکا

← ۲

واکنش فاطمه مهاجرانی

به ديوارنويسی منزل تهمينه ميلانی و رضا کيانيان

دولت پيگیر حقوق شهروندی

هنرمندان است

← ۷

عارف در نشست با استادان، علما و فضاي حوزه علميه قم:

استفاده از توانمندی های زنان يك الزام قطعی است

معاون اول رئيس جمهور در نشست با استادان، علما و فضاي حوزه علميه قم با اشاره به كمربند شدن مسأله وحدت حوزه و دانشگاه گفت: «بايد بررسی كنيم كه در ايجاد اين شرايط دانشگاهيان مقصر بوده‌اند، جوزويان يا نفوذی‌هایی كه وظيفه آنها درگير كردن اين دو بال انقلاب بوده است؟ يا وجود همه تلاش‌ها و اقدامات انجام شده، هنوز حوزه و دانشگاه هم‌زيان نشده‌اند. استادان و علما بايد بررسی كنند كه چرا نگاه امام راحل و امام شهيد انقلاب درباره وحدت حوزه و دانشگاه هنوز محقق نشده است.»

محمدرضا عارف در ادامه با اشاره به رويكرد عدالت‌محور دولت چهاردهم اظهار كرد: «دولت تلاش كرده منابع محدود کشور را با عدالت توزيع كند. پزشك خانواده و نظام ارجاع برنامه‌ای عدالت‌محور است كه رئيس جمهورى برای تحقق آن وقت زيادى صرف كرده و در اين زمينه نيز موفقيت‌هایی به دست آورده‌ايم.»

عارف افزود: «عدالت آموزشی نیز برای رئيس جمهورى اهميت زيادى دارد و شخص رئيس جمهورى مسئوليت طرح توسعه فضای آموزشی را بر عهده گرفته است.»

وى با اشاره به شرايط آغاز به كار دولت

چهاردهم و درگيرى اين دولت با دو جنگ تخميلي در دو سال گذشته گفت: «اين شرايط فرصت كافي برای تحقق همه راهبردهای رئيس جمهورى را از ما گرفت، اما با وجود اين، تمام تلاش خود را برای اجرای راهبرد عدالت‌محورى به كار گرفته‌ايم.»

معاون اول رئيس جمهور در بخش ديگرى از سخنان خود به استفاده از ظرفيت زنان واقدام در دولت اشاره كرد و گفت: «ما تنوع قومى را فرصت می‌دانيم، نه تهديد. دولت به جز يك قوم، از همه اقوام استفاده كرده و برای اولين بار استانداران بلوچ و كرد انتخاب كرده است.»

عارف ادامه داد: «دولت چهاردهم نگاه غلط و تحميل شده درباره زنان را كه ارتباطى با فرهنگ اسلامى ندارد، كنار گذاشت. پيش از اين با انتخاب وزير زن مخالفت می‌شد، در حالى كه معتقديم هيچ منع شرعى برای اين انتخاب وجود ندارد و زنان ما كارآمدى بيشترى از مردان دارند. برای نمونه، وزير راه و شهرسازى از موفيق‌ترين اعضاى كابينه دولت چهاردهم است.»

وى با اشاره به نقش زنان دانشمند در پيشرفت علمى و فناورانه کشور تأکيد کرد: «به عنوان يك معلم كوچک دانشگاه عرض می‌كنم اکنون سهم زنان ما در توسعه علم و فناوری بيشتر از مردان

معاون اول رئيس جمهور تأکيد کرد: «در چنين شرايطى دولت به کمک مردم و اقشار مختلف، از جمله استادان، علما و فضاي حوزه و دانشگاه نياز دارد تا سرمايه اجتماعى نظام را حفظ كنيم.»

بازتاب گزارش «ايران» درباره مرز پاکستان

راندندگان گرفتار در آن سوی ريمدان چه می گویند

شيميا جهان بخش- گزارش روز گذشته روزنامه ايران با عنوان «توقف زمان در ريمدان»، بازتاب‌هایی از سوى راندندگان

گرفتار در اين مرز به همراه داشته است؛ راندگانى كه می‌گويند بخشى از مشكلات آنها نه در اين سوى مرز، بلكه پس از ورود به خاك پاکستان ادامه پيدا كرده است.

سلطاني يکی از راندگان گرفتار در سمت پاکستان، در گفت‌وگو با خبرنگار «ايران» با اشاره به گرفتاری و بلاتکلیفی کامیون‌ها درآن سوی گذر مرزی «ريمدان» از وضعیت کامیون‌های بلاتکلیفی می‌گويد كه نه بارشان تخلیه می‌شود و نه اجازه خروج بار به راندگان اعلام شده بود كه کرایه و حق توقف کامیون مطابق قرارداد پرداخت به‌مدت ۲۰ روز متوقف ماندند. پس از حدود ۲۰ روز، ۶ کامیون تخلیه شده‌اند و ۶ کامیون ديگر همچنان با بار در خاك پاکستان مانده‌اند. چند کامیون ديگر نيز در سمت ايران با محموله خود در انتظار تعيين تکليف هستند.» او می‌گويد هنگام پذيرش بار به راندگان اعلام شده بود كه کرایه و حق توقف کامیون مطابق قرارداد پرداخت خواهد شد. اما پس از ورود به پاکستان، روند تخلیه بار با مشکل مواجه شده است و کرایه نيز با شروط اوليه پرداخت نشده

است. سلطانی مدعی است اين محموله به دليل نداشتن مجوز لازم در پاکستان تخلیه و ترخيص نشده و همين مسأله موجب توقف کامیون‌ها شده است. او می‌گويد: «پس از پيگيری‌های متعدد، چند کامیون پاکستانی برای انتقال بار اعزام شده‌اند و در نهايت ۶ کامیون ايراني تخلیه شده‌اند، اما ادامه عمليات متوقف شد و ۶ کامیون ديگر همچنان در خاك پاکستان باقی ماندند.» اين ادعا درباره علت توقف و مجوز برای تأييد مستقل آن اطلاعات ديگرى در دست نيست. موضوع ديگر، هزينه روزهایى است كه کامیون‌ها در انتظار مانده‌اند. به گفته سلطانی، ابتدا قرار بوده در صورت تخلیه نشدن بار تا ۴۸ ساعت پس از ورود به پاکستان، روزانه ۱۲۰ دلار حق توقف و سوى تجار پاکستانی پرداخت شود؛ اما بعدتر پيشنهاده پرداخت روزانه ۱۰۰ ميليون تومان مطرح شده است. او می‌گويد راندگان از روى ناچارى با اين پيشنهاده موافقت كرده‌اند، اما تمام مدت توقف آنها محاسبه نشده و کامیونى كه ۲۲ روز در انتظار مانده، تنها بابت ۷ روز مشمول حق توقف شده است. اما مشكل راندگان تنها به حق توقف محدود نمی‌شود. سلطانی از دشواری تأمین نیازهای اوليه در روزهای بلاتکلیفی می‌گويد: از آب و

گروه کتاب- آيين وداع با پيکر جواد مجابی، شاعر، نویسنده، طنزپرداز، معاون اول رئيس جمهور سپس با اشاره به توطئه‌های مختلف دشمن از ابتدای انقلاب اسلامی، بویژه حوادث دى‌ماه سال گذشته، گفت: «ما نتوانستيم جوانان نسل سوم به بعد حفظ كنيم. آيا صرفاً جوانی كه در حوادث دى‌ماه روبه‌روى جوان حزب‌اللّهی ما قرار گرفت مقصر است؟ شاید ما مقصر باشيم كه او در دام ضدانقلاب و نفوذی افتاد.»

عارف خطاب به علما و استادان حوزه افزود: «دولت را راهنمایی كنيد كه در قبال نوجوانان و جوانان چه برنامه‌ای داشته باشيم تا آنها در دام دشمن گرفتار نشوند.»

وى در پایان با بیان اینکه کشور اکنون در شرايط «نه جنگ و نه صلح» قرار دارد، گفت: «دشمن در جبهه‌های اقتصادى، اجتماعى و علم و فناوری فعال شده و راهبرد خود را فروپاشی اجتماعى از مسير مسائل اقتصادى قرار داده است.»

معاون اول رئيس جمهور تأکيد کرد: «در چنين شرايطى دولت به کمک مردم و اقشار مختلف، از جمله استادان، علما و فضاي حوزه و دانشگاه نياز دارد تا سرمايه اجتماعى نظام را حفظ كنيم.»

غذا گرفته تا سوخت کامیون‌ها. به گفته او، در محل توقف، يك بطری آب معدنى حدود ۱۵۰ هزار تومان و يك قالب يخ حدود ۲ ميليون تومان قيمت دارد. او می‌گويد: «با طوفانى شدن توقف و تمام شدن منابع مالی راندگان، حتى تأمین هزينه‌های روزمره نيز به مشكل تبديل شده است.»

سلطانی همچنین از تمام شدن سوخت برخی کامیون‌ها خبر می‌دهد و می‌گويد: «راندگان در گرمای هوا برای تحمل شرايط ناچارند برای مدتی موتور و كولر کامیون را روشن كنند؛ موضوعی كه خود به صرف بيشتر سوخت منجر می‌شود.» سلطانی می‌گويد: «راندگان در روزهای گذشته موضوع را از مسئولان مختلف پيگيری كرده‌اند، اما همچنان پاسخ روشنی درباره سرنوشت کامیون‌های باقی‌مانده، دریافت نكرده‌اند. خواسته راندگان پيچيده نيست: با برای تخلیه و تحويل بار و پرداخت حق توقف آنها تصميم روشنی گرفته شود، يا امکان بازگشت کامیون‌ها به ايران فراهم شود.» گفتنی است، گزارش «توقف زمان

در ريمدان» گرفتار شدن کامیون‌ها در صف‌های طولانى و مشكلات زیرساختی و مدیریتی مرز ريمدان را منعكس كرده است. اين پيشگسوت ادبيات داستانی در ادامه از آشنایی جواد مجابی با ادبيات كهن فارسى، به عنوان يکی از وجوه شخصيتی مهم او ياد كرد و گفت: «يکی از جنبه‌هایی كه درباره مجابی كم گفته شده، تسلط او بر ادبيات قديم ايران بود. جالب است بگويم در اين ده، دوازده سال اخير، ما در گفت‌وگوهايمان بيشتر درباره ادبيات قديم صحبت می‌كرديم. البته بيشتر جواد می‌گفت و من می‌شنيدم. حتى گاهی تلفنى حدود سه ربع يا يك ساعت، او درباره بيتی از يك قصيده سخن می‌گفت و آن را تفسير می‌کرد.» دولت‌آبادی در پایان، آيياتی از شعر «پنجاه سالگی شاعر» كسانی موزی را به ياد دوست قديمی خود خواند.

او در ادامه، به داستان کوتاه «مرگ در

کاسه سر» اشاره کرد كه جواد مجابی تابستان ۱۳۵۸، در «کتاب جمعه» منتشر كرده بود؛ چهل‌ن تا تاكيد برآنكه اين داستان به شكلی تكان‌دهنده چگونگی درگذشت مجابی را پيش‌بينی كرده، گفت: «در كاسه سر شخصيت داستان «مرگ در كاسه سر» حشراتی بودند با بدنی زردرنگ و بال‌های سبز، كوچک‌تر از زنبور با نیشی پرخراش و عاقبت هنری‌اش گفتند. مجابی ۱۴ شهريور پس از يك دوره بيماری در ۸۷ سالگی درگذشت.»

رفاقتی به عمر نیم قرن

محمود دولت‌آبادی در اين مراسم خطاب به همسر و فرزندان دوست قديمی خود گفت: «به ناستين، پوپک و حسين (دختر و پسر مجابی) خسته نباشيد و تسليت می‌گويم. در اين دوران سخت فهميدم كه بيماری يك عزيز، برای خانواده و همراهان او گاهی از خود بيماری دشوارتر است. ناستين فقط همسر جواد نبود؛ برای او ماندن مادر بود و در تمام اين سال‌ها با عشق و صبوری از او مراقبت كرد.»

اين پيشگسوت ادبيات داستانی در ادامه از آشنایی جواد مجابی با ادبيات كهن فارسى، به عنوان يکی از وجوه شخصيتی مهم او ياد كرد و گفت: «يکی از جنبه‌هایی كه درباره مجابی كم گفته شده، تسلط او بر ادبيات قديم ايران بود. جالب است بگويم در اين ده، دوازده سال اخير، ما در گفت‌وگوهايمان بيشتر درباره ادبيات قديم صحبت می‌كرديم. البته بيشتر جواد می‌گفت و من می‌شنيدم. حتى گاهی تلفنى حدود سه ربع يا يك ساعت، او درباره بيتی از يك قصيده سخن می‌گفت و آن را تفسير می‌کرد.» دولت‌آبادی در پایان، آيياتی از شعر «پنجاه سالگی شاعر» كسانی موزی را به ياد دوست قديمی خود خواند.

واضح است كه تمامی آثار يك هنرمند جامع‌الاطراف ارزش يکسانی ندارند و هنرمند تنها در برخی از آنها سرآمد است. اما گویی سرنوشت نویسنده و روشنفکر ایرانی در دهه‌های گذشته، او را ناگزير می‌ساخت از هر رسانه ممكن برای بيان عقايد و ایده‌های هنری خویش بهره جويد. مجابی، به عنوان نویسنده‌ای جامع‌الاطراف، طی شش دهه فعالیت پرپرا هنری، آثار متنوعی آفريد. با وجود گوناگونی اين آثار، به‌وضوح می‌توان دید كه ذهنيتی واحد در فراسوی آنها نهفته است. اين ذهنيت واحد، چه به هنگام آفرينش آثار ادبی و چه در نگارش آثار تحقيقي، همواره سه مؤلفه را با دقت در نظر دارد: تاريخ‌نگری، طنز و تمثيل. مجابی هميشه نگاهی تاريخی به موضوعات داشت. در هر فرم و قالبی كه مجابی بدان پرداخت، فهم هر پديده‌ای تنها در چشم‌انداز تاريخی آن معنا می‌يافت. طنز دومين مؤلفه مهم

آثار مجابی است؛ طنز مجابی برآمده از نگاه تديدآمیز او به وضعيت بشری بود. از اولين كتابش، «آقای دوزنقه» تا «شب ملخ» و «بالاات نيست در جهان»، همواره نگاه طنزآمیز مجابی، خواننده را به حيرت و بازاندیشی در عادات و عقايد مألوف فرامی‌خواند... «عبيد باز می‌گردد» نيز نمونه‌ای از پيوند طنز و تاريخ در آثار مجابی است، چنين طنزی، تقاطع خویش با تاريخ را در رمان «عبيد باز می‌گردد» به بازترين شكل ممكن آشکار می‌سازد. تمثيل، سومين مؤلفه مهم در آثار مجابی است. تمثيل، تکنیک دلخواه مجابی بود كه آن را از ميراث ادب فارسى برگرفت.

اين منتقد تاتار در پایان با اشاره به یکی از آخرين گفت‌وگوهای خود با جواد مجابی، درخصوص تصويری كه از او در ذهنش نقش بسته گفت: «اگر من نيز تصاویر متعددی از او در ذهن داشته باشم، تصويری كه امروز در خاطرم هست، برآمده از یکی از آخرين

آثار مجابی است؛ طنز مجابی برآمده از نگاه تديدآمیز او به وضعيت بشری بود. از اولين كتابش، «آقای دوزنقه» تا «شب ملخ» و «بالاات نيست در جهان»، همواره نگاه طنزآمیز مجابی، خواننده را به حيرت و بازاندیشی در عادات و عقايد مألوف فرامی‌خواند... «عبيد باز می‌گردد» نيز نمونه‌ای از پيوند طنز و تاريخ در آثار مجابی است، چنين طنزی، تقاطع خویش با تاريخ را در رمان «عبيد باز می‌گردد» به بازترين شكل ممكن آشکار می‌سازد. تمثيل، سومين مؤلفه مهم در آثار مجابی است. تمثيل، تکنیک دلخواه مجابی بود كه آن را از ميراث ادب فارسى برگرفت.

اين منتقد تاتار در پایان با اشاره به یکی از آخرين گفت‌وگوهای خود با جواد مجابی، درخصوص تصويری كه از او در ذهنش نقش بسته گفت: «اگر من نيز تصاویر متعددی از او در ذهن داشته باشم، تصويری كه امروز در خاطرم هست، برآمده از یکی از آخرين

گفت‌وگوهايمان است. در بچپوچه جنگ، هنگام صحبت‌مان درباره ايران، ناگهان مكثی كرد و گفت: «از ميان تمام حرف‌هایی كه درباره ايران گفته شده، گفتار مصدق را از همه شاعرانه‌تر و زيباتر بافتم كه اين وطن معشوقه ماست، چه درون وطن باشی و چه در غربت، ياد معشوق دمی‌تورا به خود وانمی‌نهد.» مجابی عمری عاشقانه برای اعتلای فرهنگ وطنش كوشيد و عاقبت، در آغوش معشوق خویش آرام خواهد گرفت.»

مردی كه نااميد نشد

محمد حسيني، از نويسندگان حاضر در اين مراسم نيز گفت: «در بزگرى آقای مجابی هيچ حرفی نيست، اما می‌خواهم از ناستين عزيز تشكر كنم كه چراغ حضور نويسنده در كوی نويسندگان را روشن نگه داشته است. من هم نظير بسياری از دوستان، در همين خانه بزرگ شدم و رشد كردم.

در بيش از ۳۰ سالی كه افتخار داشتم از نوجوانی و جوانی وارد فضای جدی ادبيات شوم، تنها کسانی كه شاید من و برخی از دوستانم را جدی می‌گرفتند، افراد ساکن این خانه بودند. فضایی كه ما هم تربيت شويم و شايد روزی بتوانيم کاری برای اين کشور انجام دهيم. آقای مجابی شاعر، داستان‌نويس، طنزپرداز و منتقد بود و درباره بزرگی او تردیدی وجود ندارد اما واقعيت اين است كه تا کسی از در اين خانه وارد نشده باشد، نمی‌تواند درك كند كه او چقدر بزرگ بود؛ بسيار بزرگ‌تر از آن چیزی كه جامعه فرهنگی و ادبی ايران از او سراغ دارد. مجابی مردی بود كه هرگز نااميد نمی‌شد، هرگز نمی‌رنجيد و هرگز به شما احم نمی‌كرد. كوچک‌ترين موفقيت شما را ستايش می‌كرد و به اطرافياش قوت قلب و اعتماد می‌داد.»

راهش ادامه دارد...

ناستين جوادى، همسر جواد مجابی نيز ضمن قدرانى از همه حاضران در اين مراسم گفت: «به فرهنگيان بزرگی كه امروز در خانه فرهنگی كوچك ما جمع شده‌اند، خوش‌آمد می‌گويم. امروز رفيق روشنفكر ما، ما را تنها گذاشته، اما راه پاين نبافته است. دريغ و درد كه آن موجود مودى مغز او را همدف گرفت و او نتوانست شگرفش را به پاين برساند. اما ديدن سيل خودجوش فرزندان ناپديده‌مان كه از عصر روز شنبه، ۱۴ شهريور، فضای مجازى را فروزان كردند، مهر تأييدى بود براينكه جواد مجابى مسير درستى را پي نهد و پيموده است.»

عاشق هميشگی ميهن

پوپک مجابی، دختر جواد مجابی تأکيد كرد كه به جای سخنرانى درباره کارها و خصوصيات پدرش ترجيح می‌دهد يکی از شعرهايش را برای حاضران بخواند و نااميد نمی‌شد، هرگز نمی‌رنجيد و هرگز به شما احم نمی‌كرد. كوچک‌ترين موفقيت شما را ستايش می‌كرد و به اطرافياش قوت قلب و اعتماد می‌داد.»

و پياران از دست‌رفته شكل گرفت.»

عکس: President.ir

دولت

پزشکیان با قدردانی از همراهی مردم در اجرای طرح بنزین:

«روز بدون خودرو»
از دستگاه‌های دولتی آغاز شود

رئیس جمهوری در جلسه دیرروز هیأت دولت، با قدردانی از همراهی مردم و تلاش مجموعه‌های اجرایی در اجرای طرح بنزین، بر ضرورت توجه به تمامی ذی‌نفعان، صیانت از معیشت اقشار کم‌برخوردار، اطلاع‌رسانی شفاف و پاسخگویی به مطالبات مردم تأکید کرد و خواستار آغاز اجرای طرح «یک روز در هفته بدون خودرو» از سوی دستگاه‌های دولتی شد.

مسعود پزشکیان در این نشست با قدردانی از تلاش‌ها و زحمات تمامی مدیران، دستگاه‌ها و مجموعه‌های اجرایی که در روند اجرای طرح بنزین نقش آفرینی کردند، از همراهی و همکاری مردم، رانندگان، جایگاه‌داران و تمامی عوامل اجرایی و دست‌اندرکاران اجرای این طرح نیز تقدیر و تشکر کرد. پزشکیان با تأکید بر ضرورت تداوم همکاری و هم‌افزایی میان قوه مجریه و مردم در شرایط فعلی کشور، اظهار کرد: «همه ما وظیفه داریم برای اجرای مطلوب طرح‌ها و سیاست‌های عمومی، همکاری و همراهی لازم را داشته باشیم و در این مسیر باید منافع و دغدغه‌های تمامی ذی‌نفعان مورد توجه قرار گیرد.»

وی با تأکید بر اهمیت اطلاع‌رسانی شفاف و اقناع افکار عمومی، از مسئولان خواست با گفت‌وگو و ارتباط مستمر با مردم، اطلاعات دقیق و ضروری را در اختیار آنان قرار دهند و انتقادات، مطالبات و گلایه‌های مردم را با سعه‌صدر و رویکردی مسئولانه بشنوند تا حد امکان برای رفع مسائل و دغدغه‌های مطرح شده اقدام کنند.

رئیس جمهوری همچنین بار دیگر بر اجرای طرح «یک روز در هفته بدون خودرو» تأکید کرد و گفت که این رویکرد باید از دولت، ادارات، سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی آغاز شود تا با استمرار و نهادینه‌شدن آن، به تدریج به یک حرکت عمومی و مشارکت اجتماعی فراگیر تبدیل شود. در ادامه این نشست، گزارش مفصلی از سوی دبیرخانه دولت درباره تحلیل عملکرد دو ساله دولت چهاردهم ارائه شد. در این گزارش، با بررسی روند اجرای برنامه‌ها و اقدامات دولت، عملکرد قوه مجریه در مقاطع مختلف، بویژه در شرایط ناشی از جنگ، مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت.

بقاع متبرکه و مساجد، پیشگام مدیریت مصرف انرژی شوند

رئیس جمهوری همچنین در نشستی با رئیس و معاونان سازمان اوقاف و امور خیریه، با بررسی گزارش عملکرد این سازمان در حوزه‌های حمایتی، مدیریت بقاع متبرکه، امور خیریه و فعالیت‌های اجتماعی و عمرانی، بر ضرورت بهره‌گیری هدفمند از ظرفیت‌های وقف، مساجد و بقاع متبرکه برای حل مسائل اجتماعی، حمایت از محرومان، ارتقای مشارکت مردمی و کمک به مدیریت چالش‌های کشور تأکید کرد.

پزشکیان با دریافت گزارش عملکرد و اقدامات این سازمان اظهار کرد: «مجموعه اقدامات انجام‌شده نشان می‌دهد سازمان اوقاف از ظرفیت‌های گسترده‌ای برای خدمت‌رسانی به جامعه برخوردار است و می‌تواند با رویکردی هدفمند و مسالهمحور، نقش مؤثرتری در حل مسائل کشور ایفا کند.»

او با اشاره به خدمات این مجموعه در حمایت از اقشار مختلف جامعه، ایجاد اشتغال، تولید، حوزه بهداشت و درمان و سایر عرصه‌های اجتماعی و اقتصادی، تصریح کرد: «ظرفیت‌های موجود در سازمان اوقاف به گونه‌ای است که می‌توان از آن به عنوان یک دولت کوچک با قابلیت‌های گسترده یاد کرد؛ ظرفیتی که امکان فعال‌سازی بیش از پیش آن نیز وجود دارد.»

رئیس جمهوری افزود: «در صدر هر برنامه و سیاستی باید مردم قرار داشته باشند؛ چرا که اگر نتوانیم برای حل مشکلات فقرا، مساکین و ایتام اقدام مؤثر انجام دهیم، در برابر خداوند پاسخگو خواهیم بود. ما مسئولیت پذیرفته‌ایم تا گرهی از مشکلات مردم باز کنیم و در زندگی آنان تغییر ایجاد کنیم؛ اگر قرار نباشد به این وظیفه عمل کنیم، اساساً سلفه حکمرانی چیست؟»

پزشکیان یکی از ظرفیت‌های مهم سازمان اوقاف را در هدفمند کردن و بازگرداندن مساجد به رسالت اصلی خود دانست و گفت: «اگر مساجد بتوانند بار دیگر به جایگاه واقعی خود در جامعه بازگردند و محور رسیدگی به محرومان و حل مسائل محلات باشند، بخش قابل توجهی از مشکلات اجتماعی و فرهنگی کشور قابل مدیریت و حل خواهد بود.»

رئیس جمهوری افزود: «استفاده صحیح از ظرفیت‌های مردمی و نهادهای اجتماعی می‌تواند زمینه‌ساز افزایش اعتماد عمومی و مشارکت مردم در امور خیر ووقف نیز شود. سازمان اوقاف می‌تواند در این مسیر نقش مهمی ایفا کند و دولت نیز از این ظرفیت برای حل مسائل کشور استقبال می‌کند.»

رئیس جمهوری همچنین بر ضرورت پیشگامی بقاع متبرکه و مساجد در رعایت الگوی مصرف و مدیریت انرژی تأکید کرد و گفت: «این مجموعه‌ها باید در زمینه اصلاح الگوی مصرف و صرفه‌جویی، خود پیشگام باشند. جدا از تحریم، محاصره و تلاش دشمن برای ایجاد مشکل و فشار بر کشور، باید از سرمایه‌ها و منابع ملی خود صیانت کنیم و مصرف صحیح و بهینه داشته باشیم.»

پزشکیان خاطرنشان کرد: «با آنکا به ظرفیت‌های داخلی، مشارکت مردم، هم‌افزایی نهادهای اجتماعی و استفاده هدفمند از امکانات موجود، می‌توان مسیر حل مسائل کشور را با قدرت و انسجام بیشتری دنبال کرد.»

«ایران» به بهانه سخنان محمدرضا عارف درباره سرمایه اجتماعی گزارش می‌دهد

کلید تاب‌آوری جامعه در برابر فشارهای اقتصادی

گزارش

رضوانه رضایی‌پور

گروه سیاسی

است، اما با اتخاذ تدابیری از جمله برگزاری مراسم برای همه جانب‌بخشان از سوی دولت و حامیت، شهید اعلام کردن همه آنها به جز تعداد محدودی و انتشار فهرست جانب‌بخشان، توطئه دشمن شکست خورد.»

اشاره معاون اول رئیس‌جمهور به این است که دشمن در کنار جنگ اقتصادی، سرمایه اجتماعی نظام را نیز هدف قرار داده است و یادآوری حوادث دی ماه سال گذشته و تدابیر دولت در مواجهه با آن، ناظر بر ضرورت اهتمام داشتن نسبت به اعتماد عمومی، مشارکت اجتماعی و شبکه‌های هدف اشاره کرد و گفت: «چنین حوادثی برای نظامی که به نظر می‌رسد آمریکا با اعمال فشارهای

متوالی و مزمن دست‌وپنجه نرم می‌کند، فرآیند تدریجی کاهش این سرمایه است. وقتی جامعه با چالش‌های مکرر مواجه می‌شود، سرمایه اجتماعی به جای تقویت، دچار فرسایش می‌شود. نشانه این فرسایش را می‌توان در تخلیه تدریجی مؤلفه‌های اعتماد و مشارکت جست‌وجو کرد. در چنین شرایطی، ما شاهد پدیده‌ای هستیم که می‌توان آن را «تهی‌شدگی اجتماعی» نامید؛ وضعیتی که در آن پیوندهای میان افراد سست شده و جامعه آن معنای جمعی خود را از دست می‌دهد. نشانه بارز این تهی‌شدگی، فقدان «همدلی‌های جمعی» است. در جامعه‌ای با سرمایه اجتماعی بالا، شادی‌ها و اندوه‌ها ویژگی مشترک همگان است و فرد در میانه بحران، خود را در دل یک شبکه حمایتی می‌بیند. اما وقتی این سرمایه تحلیل می‌رود، نه شادی‌های جمعی معنایی دارند و نه اندوه‌های مشترک؛ بلکه جامعه به مجموعه‌ای از افراد منزوی تبدیل می‌شود که دیگر از یکدیگر حمایت نمی‌کنند و در برابر رخدادهای اجتماعی، احساس همبستگی ندارند. بسیاری از بحث‌های روز، بر بحران‌های معیشتی و مشکلات اقتصادی متمرکز است؛ و اگرچه این مسائل کاملاً واقع‌گرایانه و حیاتی هستند، اما نباید از یک واقعیت عمیق تر غافل شد:

سرمایه اجتماعی، «ضریب ایمنی» جامعه در برابر این فشارهای اقتصادی است. واقعیت این است که در جامعه‌ای با سرمایه اجتماعی بالا، ثران مدیریت و تحمل سختی‌های اقتصادی به واسطه اعتماد به نهادها و همدلی میان افراد، بسیار بیشتر است. اما در مقابل، وقتی جامعه با بحران‌های اعتماد، فساد ساختاری و انباشت مسائل حل‌نشده روبه‌رو باشد، فقدان سرمایه اجتماعی می‌تواند اثرات بحران اقتصادی را به شدت تشدید کند. در این حالت، مشکلات معیشتی دیگر صرفاً یک چالش اقتصاد اجتماعی نیستند، بلکه در ترکیب با فرسایش اجتماعی، به زنگ خطر جدی تبدیل می‌شوند که ضریب ایمنی کل جامعه را پایین آورده و عبور از بحران را دشوارتر می‌سازند. در نهایت، باید میان «تاب‌آوری اجتماعی» و «فروروش» تمایز قائل شد. افزایش شاخص‌های سرمایه اجتماعی می‌تواند تاب‌آوری جامعه را در برابر بحران‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بالا ببرد. اما اگر این روند معکوس شود و سرمایه اجتماعی بشدت کاهش یابد، تاب‌آوری جامعه در برابر بحران‌ها به شدت افت می‌کند. در چنین نقطه بحرانی، ترکیب فشارهای اقتصادی با فروپاشی پوندهای اجتماعی، دیگر یک چالش گذر نیست، بلکه می‌تواند به نوعی «دهدید» برای بقای حیات اجتماعی تبدیل شود که پایداری جامعه را به چالش می‌کشد.

از این رو، بازسازی و تقویت این سرمایه، وظیفه‌ای است که کارگزاران اجتماعی باید در اولویت‌های استراتژیک خود قرار دهند. نهایت اینکه، بازسازی سرمایه اجتماعی و بازگشت اعتماد به جامعه، مستلزم اصلاحات نهادی و بازنگری در رویه‌های سازمان‌هاست. استفاده از ظرفیت‌های آموزشی و رسانه‌ای در جهت اصلاح گام‌به‌گام ساختارها، می‌تواند منجر به افزایش مشارکت و تقویت شبکه‌های روابط اجتماعی در بلندمدت شود.

جزئیاتی از جلسه هم‌اندیشی نمایندگان با قالیباف

سکوت در مقابل تخریب کنندگان ارکان کشور جایز نیست

که علت شکست انتخاباتی آنها، دکتر قالیباف است. بعضی‌ها نگران هستند و فکری می‌کنند محبوبیت قالیباف در سطح جامعه بسیار بالاست و به همین دلیل تلاش می‌کنند ایشان را تخریب کنند؛ افرادی که پیش از این افرادی همچون شهید لاریجانی را تخریب می‌کردند.

به گفته لک علی‌آبادی تخریب کنندگان به دلیل نداشتن کارنامه، سعی می‌کنند با تهمت زدن، دیگران را تخریب کنند. وی با بیان اینکه یکی از نمایندگان تهران به سایر نمایندگان توهین کرده‌است، گفت: «این ارکان نظام، دولت و رئیس‌جمهوری را تخریب می‌کنند حال اینکه توصیه امام شهید حمایت از دولت بود. ایشان در یکی از جلسات فرمودند که دولت را از تریبون مجلس تخریب نکنید ولی همان موقع این نماینده تهران از تریبون مجلس دولت را تخریب کرد.»

لک علی‌آبادی گفت: «این نماینده تهران بعضی افراد از سکوت آقای قالیباف به سوا استفاده می‌کنند. آنها عقده‌های شخصی با شکست‌های انتخاباتی خودشان را به این شکل بروز می‌دهند و فکری می‌کنند

هرچه سطح سرمایه اجتماعی در گروه‌ها و اقشار مختلف بالاتر باشد، جامعه در فرآیند احیا و بازسازی تاب‌آوری خود بسیار موفق‌تر عمل خواهد کرد

جدید اقتصادی امید بسته است تبعات این سیاست جدید، این شبکه‌های پیوند و ترمیم اعتماد عمومی بعد از جنگ تحمیلی را مختل کند و جامعه و دولت را رو در روی یکدیگر قرار دهد. در نبود یا بر هم خوردن شبکه‌های ارتباطی و پیوند دهنده میان دولت و مردم و عمیق شدن فاصله میان آنان، قاعدتاً شبکه‌های ساختگی جدیدی میدان‌دار می‌شوند که نه به دنبال ثبات بلکه در پی آشفته کردن شرایط و هرج و مرج هستند تا ساختار سیاسی را متزلزل کنند. به نظر می‌رسد تأکید معاون اول رئیس‌جمهور بر اینکه تقویت سرمایه اجتماعی جهات اکبر است، معطوف به وضعیت کشور بعد از تجاوز خارجی

سرمایه اجتماعی؛ زیرساخت پنهان برای بازسازی و موفقیت سیاست‌ها

دلیل‌های کلاسیک، بازسازی یک جامعه پس از بحران‌ها یا نزاع‌های داخلی، صرفاً با بازسازی فیزیکی و زیرساخت‌های مادی معنا نمی‌یابد؛ بلکه آنچه تعیین می‌کند یک جامعه چقدر سریع از زخم‌های خود عبور کند و به ثبات برسد، میزان «سرمایه اجتماعی» آن است. سرمایه اجتماعی به زبان ساده، همان شبکه‌های پیوند، سطح اعتماد میان افراد و میزان مشارکت فعال در جامعه است.

وقتی جامعه‌ای با تنش، نزاع یا جنگ مواجه می‌شود، اولین و عمیق‌ترین ضربه به «جهان اجتماعی» وارد می‌شود؛ جایی که روابط میان افراد، مناسبات گروهی و بویژه «اعتماد اجتماعی» بشدت صدمه می‌بینند. اما نکته‌ای که نباید از نظر دور داشت این است که در مسیر بازسازی و عبور از دوران بازتوانی، سرمایه اجتماعی صرفاً یک متغیر جانبی نیست، بلکه حیاتی‌ترین مکانیسم برای موفقیت جامعه است. هرچه سطح سرمایه اجتماعی در گروه‌ها و اقشار مختلف بالاتر باشد، جامعه در فرآیند احیا و بازسازی تاب‌آوری خود بسیار موفق‌تر عمل خواهد کرد. در واقع، جامعه‌ای که از زخم‌های جنگ و تنش رنج می‌برد، برای بازسازی ساختار خود، بشدت به مکانیسم‌های برخاسته از سرمایه اجتماعی نیاز دارد؛ چرا که این سرمایه، موتور محرک بازگشت به حالت ثبات است. یکی از خطاهای رایج در مدیریت بحران، نادیده گرفتن نقش سرمایه اجتماعی در طراحی سیاست‌هاست. موفقیت هر برنامه‌ریزی، چه توسط دولت و چه توسط بخش‌های مدنی، مستقیماً به میزان همبستگی و سرمایه اجتماعی گروه‌های مشارکت‌کننده بستگی دارد. اگر نهادهای مدنی و گروه‌های اجتماعی که قرار است در اجرای یک برنامه نقش داشته باشند، فاقد پیوند و اعتماد باشند، حتی بهترین سیاست‌ها نیز با شکست مواجه خواهند شد. به عبارتی، سرمایه اجتماعی، هم «بنیای اجرا» است و هم «پشتیبان موفقیت.» با نگاهی به وضعیت موجود، شاهد یک واقعیت دووجهی هستیم؛ در حالی که در برخی قشر‌ها مانند دانشگاهیان و معلمان، شاهد سطوح بالایی تعامل و سرمایه اجتماعی هستیم، اما در برخی نهادها با کاهش نسبی و تضعیف پیوندها روبه‌رویم. این کاهش اعتماد و مشارکت، نشان از تضعیف روابط میان نهادها و اقشار مختلف جامعه دارد. برای عبور از وضعیت موجود و مدیریت بحران‌های پیش رو (اعم از تنش‌های اجتماعی یا شرایط روزمره)، نیازمند یک تغییر رویکرد استراتژیک هستیم:

۱. شناسایی دقیق: ابتدا باید سطح و کیفیت سرمایه اجتماعی در هر نهاد و اقشار مختلف را با دقت سنجید. ۲. تلاش برای احیا: دوران بحران، تقویت و توسعه سرمایه اجتماعی باید یک اولویت ملی و راهبردی باشد. ۳. سیاست‌گذاری مشارکتی: سیاست‌گذار باید به جای رویکرد تک‌بعدی، از طریق ایجاد سبدهای مشارکت و افزایش اعتماد میان نهادها و جامعه، همزمان با اجرای سیاست، سرمایه اجتماعی را نیز تقویت کند.

در نهایت، باید پذیرفت که بدون داشتن یک «جهان اجتماعی» پویا و پر از اعتماد، هیچ سیاست‌گذاری‌ای توان تحقق آرمان‌ها را نخواهد داشت.

تجمع مردم اصفهان برای اعتراض

مرسوم و نهادهای واسط نقش آفرینی بیشتری در عرصه اجتماعی، اقتصادی و سیاسی داشته باشند. در همین باره دیدگاه دو جامعه‌شناس و یک وزیر اسبق آموزش و پرورش را جویا شده‌ایم که اهمیت سرمایه اجتماعی و راه‌های صیانت و تقویت آن چیست.

تقویت این سرمایه اجتماعی و در حقیقت تثبیت بیشتر اعتماد عمومی میان دولت و مردم به ویژه در شرایط اعمال فشارهای اقتصادی جدید، نیازمند اتخاذ راهکارها و ابتکارات جدید و چه بسا اصلاح برخی رویه‌های نادرست باشد تا مردم در قالب شیوه‌های

است که برخلاف خواست و انتظار دشمن، همان شبکه‌های پیوند حاکمیت و مردم از یکدیگر، مانع از ریزش‌های سیاسی و در نهایت فروپاشی ساختار سیاسی شد. این سخنان البته همزمان این پیام را هم درون خود دارد که

سرمایه اجتماعی؛ حاصل گفت‌وگوی خردمندان

سرمایه اجتماعی را نمی‌توان صرفاً در تعداد افرادی که در یک جامعه فکر و اندیشه دارند خلاصه کرد.

آنچه می‌تواند به معنای واقعی کلمه سرمایه اجتماعی یک جامعه باشد، اندیشه پخته و تعالی بخشی است که از دل همفکری، همدلی و هماهنگی میان افراد شکل می‌گیرد. جامعه‌ای که افراد آن دارای فکر و اندیشه‌اند، اما این اندیشه‌ها در فرآیند گفت‌وگو، نقد و کار جمعی به یک فهم مشترک تبدیل نمی‌شود، هنوز نتوانسته است از ظرفیت فکری خود به عنوان سرمایه اجتماعی استفاده کند.

سرمایه اجتماعی زمانی شکل می‌گیرد که گروهی از افراد یا یک جامعه، هدفی مشترک و عقلانی داشته باشند؛ حتی فراتر از آن، هدفی مشترک و تمدنی را دنبال کنند.

رسیدن به چنین هدفی نیز بدون گفت‌وگو میان افراد صاحب‌فکر و بدون تلاش برای رسیدن به یک مقصد اجتماعی واحد امکان‌پذیر نیست. بنابراین، سرمایه اجتماعی را باید حاصل گفت‌وگو، همفکری، همدلی و هماهنگی انسان‌هایی دانست که می‌خواهند جامعه خود را در مسیر مشخص پیش ببرند.

با این تعریف، این پرسش جدی مطرح می‌شود که ما امروز در چه وضعیتی قرار داریم؟ پاسخ به این پرسش خود نیازمند مطالعه‌ای مفصل درباره جامعه ایران است؛ اینکه تا چه اندازه دارای اهداف اجتماعی مشترک هستیم و تا چه اندازه این اهداف برآمده از خردورزی و گفت‌وگوی جمعی‌اند. البته در جامعه‌ما حرکت‌هایی در این زمینه وجود دارد، اما فارغ از کمیت آنها، از نظر کیفی باید دید این حرکت‌ها تا چه اندازه حاصل خردورزی و تفکر هستند و تا چه اندازه جنبه احساسی دارند.

هر اندازه جامعه بیشتر به سمت تفکر حرکت کند، بتواند نقش‌ها و کمبودهای خود را بهتر بشناسد، آنها را تحلیل کند و موانع پیشرفت خود را کنار بگذارد، به همان اندازه امکان بهبود و تعالی آن بیشتر خواهد شد. جامعه‌ای که بتواند چنین مسیری را طی کند، طبیعتاً جامعه‌ای رشدیافته‌تر و برخوردار از سرمایه اجتماعی بیشتری خواهد بود. در این میان، نقش کسانی که جریان افکار عمومی را در اختیار دارند، بسیار مهم است. مطبوعات یکی از این نهادها هستند، اما امروز رسانه‌هایی مانند رادیو و تلویزیون و همچنین فضای مجازی، نقش بسیار مهمی در شکل‌دهی به افکار عمومی دارند.

پرسش اینجاست که وقتی از وحدت، هماهنگی و همدلی سخن گفته می‌شود، این مفاهیم تا چه اندازه به یک اندیشه پخته و منسجم تبدیل شده‌اند؟ تا چه اندازه درباره آنها گفت‌وگو و نقد صورت گرفته و تا چه اندازه نتوانسته‌ایم از این مفاهیم، یک زنجیره فکری و یک هدف اجتماعی مشترک بسازیم؟

رسانه‌ها، بویژه مطبوعات، تلویزیون و فضای مجازی، می‌توانند بستری برای طرح همین پرسش‌ها باشند.

کسانی که صاحب اندیشه‌اند و در حوزه‌هایی مانند علوم اجتماعی تحقیق و کار کرده‌اند، باید فرصت پیدا کنند درباره وضعیت سرمایه اجتماعی در کشور سخن بگویند، اینکه امروز در چه مرحله‌ای قرار داریم و چه باید کرد تا این سرمایه روزه‌روز بیشتر شود.

این وظیفه رسانه‌های جمعی است که چنین گفت‌وگویی را شکل دهند و آن را پیش ببرند. این سرمایه اجتماعی حاصل همفکری و گفت‌وگوی خردمندانه است، رسانه نیز باید بستری برای همین گفت‌وگو باشد؛ گفت‌وگویی که به جای تکرار شعارها، به فهم دقیق مسائل، شناخت کمبودها و یافتن راه‌های پیشرفت جامعه کمک کند. امیدوارم طرح این پرسش‌ها بتواند به شکل‌گیری ارتباط‌های بیشتر با صاحب‌نظران و گسترش گفت‌وگوهای خردمندانه کمک کند؛ گفت‌وگوهایی که در نهایت بتواند سرمایه اجتماعی جامعه را بیش از پیش افزایش دهد.

در کمتر از دوازده ساعت رخ داد

پاسخ سه گانه سپاه به شرارت آمریکا

مبارک می‌حیدر کرار» پایگاه آمریکایی ال‌ان‌آر اردن را زیر ضربات سهمگین موشکی خود قرار دادند. در این عملیات برای تنبیه متجاوز با حمله سنگین موشک‌های بالستیک سوخت جامد و مایع آتشانه تعمیر و نگهداری، آماده‌سازی و محل استقرار جنگنده‌های F-15، F-16، F-35 و ف-۳۵ شلترجنگنده‌ها مورد اصابت قرار گرفته و سرنوشتی به دشمن عنود وارد آمده است.

در اطلاعیه شماره ۱۴ سپاه هم اعلام شده که «در عملیات تنبیه متجاوز با رمز «احیدر کرار» با موشک‌های قدرتمند بالستیک، ناوشکن‌های رزمی DDG-53 و DDG-119 حامل موشک‌های کروز و ایجیس مورد حمله قرار گرفت. در اثر این حمله خسارات قابل توجهی به این شناورها گرفته‌اند. سپاه همچنین با تأکید بر تداوم «مدیریت کامل» تنگه هرمز، اعلام کرد که این نبرد تا توقف تجاوزات ادامه خواهد داشت. بر اساس اطلاعیه شماره ۱۳ سپاه پاسداران، ارتش تروزیستی و متجاوز شکست‌خورده آمریکا از روی استیصال چند کشتی تجاری - نفتی ایران اسلامی را مورد حمله قرار داد. با عنایت خاصه خداوند متعال و تحت توجهات حضرت ولیعصر(عج) ارواحنا فداه و به تلافی حمله متجاوزانه رژیم آمریکا به نفتکش‌های ایرانی، رزمندگان قدرتمند دلاور و جان‌برکف نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در عملیات تنبیه متجاوز با رمز

خبر

ایجاد دوقطبی‌های کاذب، فضا سازی و تخریب، فتنه‌های جدیدی است که در حال کلید خوردن است

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در اطلاعیه‌های شماره ۱۳، ۱۴ و ۱۵ خود، از دور جدید حملات موشکی و دریایی علیه مواضع و شناورهای آمریکایی در منطقه خبر داد؛ حملاتی که در پاسخ به تجاوزات اخیر ارتش آمریکا و حمله به نفتکش‌های ایرانی انجام شده و طی آن شلترجنگنده‌های دشمن، پایگاه ال‌ان‌آر اردن، دو فروند شناور آمریکایی و شماری از نفتکش‌ها و کشتی‌های متخلف در منطقه هدف قرار گرفته‌اند. سپاه همچنین با تأکید بر تداوم «مدیریت کامل» تنگه هرمز، اعلام کرد که این نبرد تا توقف تجاوزات ادامه خواهد داشت. بر اساس اطلاعیه شماره ۱۳ سپاه پاسداران، ارتش تروزیستی و متجاوز شکست‌خورده آمریکا از روی استیصال چند کشتی تجاری - نفتی ایران اسلامی را مورد حمله قرار داد. با عنایت خاصه خداوند متعال و تحت توجهات حضرت ولیعصر(عج) ارواحنا فداه و به تلافی حمله متجاوزانه رژیم آمریکا به نفتکش‌های ایرانی، رزمندگان قدرتمند دلاور و جان‌برکف نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در عملیات تنبیه متجاوز با رمز

استاد ژئوپلتیک دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «ایران»:

خلیج فارس و تنگه هرمز را نمی توان به سادگی از معادلات اقتصادی جهان حذف کرد

گفت و گو

فاطمه غریبی / گروه دیپلماسی- با تشدید تنش‌ها در خلیج فارس و افزایش نگرانی‌ها درباره تنگه هرمز، بحث درباره مسیرهای جایگزین برای انتقال نفت و کالا بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است. توسعه خطوط لوله و کریدورهای زمینی از جمله گزینه‌هایی است که کشورهای منطقه برای کاهش وابستگی به این آبراه دنبال می‌کنند. اما این مسیرها تا چه اندازه می‌توانند جایگزین هرمز شوند و آیا اساساً امکان کنار گذاشتن این آبراه از معادلات انرژی منطقه وجود دارد؟

برای بررسی ابعاد این موضوع و اینکه مسیرهای جایگزین هرمز تا چه اندازه عملی و اثرگذار هستند، به سراغ بهادر زاغی، استاد ژئوپلتیک دانشگاه تهران رفتیم. زاغی در گفت‌وگو با «ایران» تأکید می‌کند که هیچ‌یک از این مسیرها در کوتاه‌مدت نمی‌توانند جایگزین کامل تنگه هرمز شوند، اما در بلندمدت می‌توانند بخشی از وابستگی کشورهای منطقه به این آبراه را کاهش دهند.

به گفته او، کشورهای منطقه در کوتاه‌مدت به سمت توسعه خطوط لوله حرکت خواهند کرد و در بلندمدت، حتی طرح‌هایی مانند احداث کانال برای دور زدن تنگه هرمز نیز از نظر فنی قابل تصور است. البته اجرای چنین پروژه‌ای در شرایط فعلی امکان‌پذیر نیست اما در نهایت باید توجه داشت که اهمیت هرمز همچنان به میزان انتقال انرژی و کالا از این مسیر وابسته خواهد بود.

با توجه به تحولات اخیر، اهمیت راهبردی و ژئوپلتیکی تنگه هرمز و امکان ایجاد و استفاده از راه‌های جایگزین را چطور تحلیل می‌کنید؟

تنگه هرمز پس از تنگه مالاکا از مهم‌ترین آبراه‌های جهان از نظر حمل‌ونقل نفت و تجارت به شمار می‌رود. حدود ۱۱ درصد نفت جهان از طریق تنگه هرمز منتقل و در کنار آن، حدود ۸ درصد دیگر نیز از مسیر باب‌المندب جابه‌جا می‌شود. در مجموع، حدود ۲۰ درصد نفت جهان از طریق این دو تنگه انتقال می‌یابد. به همین دلیل، تنگه هرمز از اهمیت راهبردی بسیار بالایی برخوردار است و نظر ژئوپلتیکی، یکی از آبراه‌های بی‌بدیل جهان محسوب می‌شود.

در طول تاریخ، به‌تدریج بر اهمیت این تنگه افزوده شده است. هرچه کشورها از نظر اقتصادی قدرتمندتر شوند، نقش هرمز نیز پررنگ‌تر خواهد شد؛ چراکه این آبراه برای تجارت، انتقال نفت و جابه‌جایی منابع و فرآورده‌های نفتی اهمیت زیادی دارد. تقریباً روزانه ۱۲۰ کشتی نفتی و تجاری از این منطقه عبور می‌کنند. عرض تنگه هرمز در محدوده عبور کشتی‌ها حدود ۳۳ کیلومتر است، هرچند در برخی نقاط عرض آن به حدود ۹۵ کیلومتر نیز می‌رسد. در مسیر کشتیرانی، خطوط رفت و برگشت مشخصی وجود دارد. کشتی‌هایی که از دریای عمان وارد تنگه می‌شوند و قصد ورود به خلیج فارس را دارند، معمولاً از سمت ایران عبور می‌کنند؛ زیرا عمق آب در این بخش حدود ۳۵ تا ۵۵ متر است. در مقابل، عمق آب در بخش جنوبی تنگه و در حوزه عمان به حدود ۹۵ متر و حتی نزدیک به ۱۰۰ متری می‌رسد. بنابراین کشتی‌های نفتکش زمانی که مخازن خود را پر کرده‌اند و بار بیشتری دارند،

را از طریق خطوط آهن و بزرگراه‌های بسیار صورت، حدود دو هفته زمان بیشتری نیاز است تا بتوانند نیازهای کشورهای عربی را از این طریق به بصره منتقل کنند.

بنابراین، ما با یک ژئوپلتیک پیچیده در زمینه دسترسی در خاورمیانه مواجه هستیم. تنگه هرمز به‌واسطه جزایر قوسی که ایران در اختیار دارد، امکان کنترل و مهار دارد.

شش جزیره‌ای که از آنها به‌عنوان جزایر امنیتی و مؤثر در تأمین امنیت تنگه یاد می‌شود، همگی در اختیار ایران هستند. ایران در مجموع ۳۳ جزیره در اختیار دارد که بخشی از آنها اهمیت راهبردی بسیار بالایی دارند. این جزایر، از ابوموسی تا جزیره هرمز که در دهانه تنگه قرار دارد، می‌توانند امکان کنترل تنگه را برای ایران فراهم کنند و در تأمین امنیت آن نقش داشته باشند.

طرح‌های مختلفی برای انتقال نفت و گاز از مسیرهای زمینی و خطوط لوله از جمله از مسیر عراق هم مطرح است. این مسیرها چه امکانی برای حمل‌ونقل دارند؟

همان‌طور که خطوط لوله نفت عراق به بندر جیحان می‌رسد، می‌توان خطوط لوله نفت کشورهای همسایه عراق را نیز به بندر جیحان و بندر عقبه منتقل کرد. این اقدامات در کوتاه‌مدت در حال انجام است. در بلندمدت نیز این امکان وجود دارد که کشورها به دنبال راه‌هایی برای دور زدن تنگه هرمز باشند.

اگر بخواهند تنگه هرمز را دور بزنند، می‌توانند کانالی با عرض ۱۰۰ یا ۲۰۰ متر و عمق ۱۰۰ متر حفر کنند، آب را از دریای عمان وارد این کانال کرده و از طرف دیگر به خلیج فارس منتقل کنند. به این ترتیب، امکان دور زدن تنگه هرمز فراهم می‌شود. این طرح از نظر فنی امکان‌پذیر است، اما در شرایط فعلی امکان اجرای آن وجود ندارد. در شرایط فعلی، راحت‌ترین راه، استفاده از خطوط لوله و توسعه این خطوط است؛ اقدامی که هم‌اکنون نیز در حال انجام است. با این حال، در آینده احتمال اینکه بتوانند تنگه هرمز را دور بزنند، وجود دارد.

خطوط لوله‌ای که اکنون در حال استفاده هستند، از سال‌ها پیش ایجاد شده‌اند. عربستان سعودی این خطوط را از مناطق شرقی کشور، جایی که منابع عظیم نفتی قرار دارد، احداث کرده و نفت را از این مسیر به سمت دریای سرخ منتقل می‌کند. این خطوط می‌توانند برای انتقال نفت کشورهای دیگری مانند کویت، قطر و امارات نیز مورد استفاده قرار گیرند و نفت آنها را به سواحل دریای سرخ برسانند. اما پس از انتقال نفت به دریای سرخ، دو بندر بصره و از آنجا به بندر جیحان منتقل کرد. ترکیه نیز مسیر بندر جیحان تا بصره

عرب و سپس اقیانوس هند شود. در این صورت، حدود دو هفته زمان بیشتری لازم است تا نفت به آسیای شرقی و اروپا برسد؛ چراکه باب‌المندب نیز در کنار تنگه هرمز با وضعیت مشابهی مواجه است. خط لوله جیحان نیز که نفت عراق را منتقل می‌کند، می‌تواند نفت دیگر کشورهای عربی حوزه خلیج فارس را به بندر جیحان در ترکیه برساند و در نهایت، از آنجا به اروپا صادر شود. فجیره نیز، همان‌طور که می‌دانید، در کنار دریای عمان قرار دارد و بسیاری از کشورها می‌توانند نفت خود را به امارات منتقل کنند و از آنجا، بدون عبور از تنگه هرمز، به دریای عمان برسانند.

بنابراین اینطور که می‌فرمایید آیا خطوط لوله عربستان سعودی به سمت دریای سرخ، مسیر فجیره در کنار دریای عمان و خطوط انتقال نفت به بندر جیحان در ترکیه می‌توانند مسیرهای انتقال باشند؟

بله، این مسیرهای انتقال امکان‌پذیر هستند، اما اجرای آنها زمان می‌برد. با توجه به شرایط تنگه هرمز احتمال اینکه نفت خود را از طریق همین سه مسیر منتقل کنند وجود دارد؛ خطوط لوله عربستان سعودی به سمت دریای سرخ، مسیر فجیره در کنار دریای عمان و خطوط انتقال نفت به بندر جیحان در ترکیه؛ مسیری که ترکیه اکنون بابت انتقال نفت عراق از آن حق ترانزیت دریافت می‌کند. کشورهای دیگر نیز می‌توانند از همین مسیر استفاده و نفت خود را از طریق عراق به سمت ترکیه منتقل کنند. این کار امکان‌پذیر است و پیش‌بینی می‌ماند که در آینده، این کشورها ناچار خواهند شد منابع نفتی خود را به این شکل منتقل کنند.

همچنین خطوط راه‌آهنی که ترکیه در حال توسعه آنهاست، همان‌طور که عرض کردم، می‌تواند در این زمینه مؤثر باشد. این خطوط از جیحان به سمت عراق امتداد می‌یابند و می‌توانند به تقویت مسیرهای انتقال کمک کنند. عراق نیز می‌تواند به یک هاب انتقال انرژی و منابع مورد نیاز این کشورها تبدیل شود و آنها از این طریق بخشی از وابستگی خود به تنگه هرمز را کاهش دهد. این روند در بلندمدت، اما طو تا سه سال آینده، امکان‌پذیر است؛ اما در کوتاه‌مدت، این کشورها با مشکلاتی مواجه خواهند بود. با اینکه مسأله فقط به نفت و گاز محدود نمی‌شود. نزدیک به ۵۰۰ میلیون نفر در این منطقه زندگی می‌کنند و نمی‌توان به این سادگی سایر مسائل و نیازهای آنها را نادیده گرفت. تأمین این نیازها، تجارت، صادرات و بسیاری مسائل دیگر، پیچیدگی‌های خاص خود را دارد و به زمان نیاز خواهد داشت.

تأثیر زودهنگام انسداد تنگه برای اقتصاد جهانی چه خواهد بود؟

کشورهای جهان روزانه حدود ۱۰۵ میلیون بشکه نفت مصرف می‌کنند و وقتی ۲۰ درصد از این میزان نتواند از تنگه هرمز عبور کند، طبیعی است که اقتصاد بین‌الملل و روند تولید در کشورهای مختلف با مشکل مواجه شود.

حدود یک‌سوم تولید جهان در چین انجام می‌شود و این کشور نیز روزانه حدود ۱۴ میلیون بشکه نفت مصرف می‌کند؛ یعنی چین اکنون حتی بیشتر از آمریکا نفت مصرف دارد.

بنابراین، هرگونه اختلال در تنگه هرمز می‌تواند اقتصاد جهان و روند تولید در کشورهای مختلف حتی چین را تحت تأثیر قرار دهد.

با افزایش قیمت نفت، هزینه تولید بالا می‌رود و در نتیجه قیمت کالاها نیز افزایش پیدا می‌کند. کشورهای مانند آمریکا که نزدیک به ۳ تریلیون و ۸۰۰ میلیارد دلار واردات کالا دارند و همچنین کشورهای اروپایی، با افزایش قیمت‌ها و تورم بیشتری مواجه خواهند شد. در نهایت، احزاب سیاسی این کشورها نیز با مسائل و چالش‌های جدیدی روبه‌رو می‌شوند.

اهمیت تنگه‌ها به میزان حمل‌ونقل، تجارت و انتقال منابع نفت و گاز از آنها وابسته است. هرچه میزان انتقال از یک تنگه کاهش پیدا کند، اهمیت آن تنگه نیز کاهش خواهد یافت

آیا کشورها در بلندمدت به سمت بهره‌برداری کامل و توسعه این مسیرها خواهند رفت؟

این کشورها تلاش می‌کنند تا حدی وابستگی خود به تنگه هرمز و تأمین نیازهایشان از این مسیر را کاهش دهند. اما نمی‌توان همه نیازهای آنها را از طریق خشکی تأمین کرد. خلیج فارس همچنان یکی از مراکز اصلی تجارت در جهان است. در این منطقه و در میان ۸ کشور حوزه خلیج فارس، چیزی در حدود بیش از ۵ تریلیون دلار از تولید ناخالص داخلی جهان قرار دارد. بنابراین، نمی‌توان به‌سادگی خلیج فارس و تنگه هرمز را از معادلات اقتصادی و ژئواکونومیک خارج کرد.

در این میان، سوریه ایده استفاده از این کشور به عنوان کریدور انتقال انرژی از خلیج فارس به مدیترانه و اروپا را مطرح کرده است. این ایده تا چه اندازه عملی و اقتصادی است و چه پیش‌شرط‌هایی برای تحقق آن وجود دارد؟

یکی از مسیرهای جایگزین تنگه هرمز، کشور سوریه بوده است. در زمان حافظ اسد و حتی در اوایل دوره بشار اسد نیز بخشی از نفت عراق به سوریه و از آنجا، به دلیل دسترسی این کشور به دریای مدیترانه، منتقل می‌شد و در نهایت از شمال دریای مدیترانه به کشورهای غربی نیز انتقال پیدا می‌کرد.

اکنون چالش اصلی سوریه، مسأله امنیت است؛ چالشی که البته کوچک نیست و این کشور به‌شدت با ناامنی مواجه است. از نظر جغرافیایی و ژئواکونومی، سرمایه‌گذاری برای انتقال نفت از عراق به سوریه امکان‌پذیر است، اما اینکه بخواهید میلیاردها دلار در این کشور سرمایه‌گذاری کنید و منابع نفتی کشورهای دارای ذخایر نفتی، از جمله چهار کشور عربی حاشیه خلیج فارس را به سوریه منتقل کنید، با توجه به ناامنی‌های موجود در این کشور، با چالش جدی مواجه خواهد بود.

در مقابل، مسیرهای مربوط به امارات و بندر فجیره، بندر جیحان برای ترکیه و همچنین انتقال نفت به دریای سرخ از طریق عربستان، امکان‌پذیرتر هستند. اما انتقال نفت به سوریه، با توجه به چالش‌های امنیتی این کشور و نیاز به صرف میلیاردها دلار برای ایجاد خطوط انتقال نفت در سوریه، به نظر من در کوتاه‌مدت چشم‌اندازی ندارد.

در بلندمدت، این مسأله به میزان ثبات و امنیت سوریه بستگی دارد. همچنین دخالت و تهدیدات اسرائیل و ناامنی‌هایی که این کشور به سوریه ایجاد می‌کند، موضوع مهم دیگری است. این مسائل باعث شده کشورهای مختلف نگرانی‌های زیادی نسبت به سرمایه‌گذاری و انتقال انرژی از مسیر سوریه داشته باشند و به این سادگی حاضر به پذیرش ریسک سرمایه‌گذاری در این کشور نباشند.

در همین راستا و در سطحی گسترده‌تر «اینکار چهار دریا» با هدف اتصال خلیج فارس، دریای خزر، مدیترانه و دریای سیاه مطرح شده است. در این رابطه چه نقری دارید؟ امکانی برای تحقق دارد؟

ببینید، ما در عصری قرار داریم که مفاهیمی مانند «ژئوپلتیک کریدورها»، «ژئواکونومی کریدورها» و «ژئوپلتیک دسترسی» مطرح شده‌اند. این مفاهیم نوین در کنار رشد تجارت جهانی شکل گرفته‌اند و امکان انتقال منابع از یک کشور به کشور دیگر و دسترسی به بازارهای مختلف را از طریق همین ژئوپلتیک دسترسی و ژئوکریدورها فراهم می‌کنند.

ما دیدیم که برای مثال، در سال ۱۹۹۰ حجم تجارت جهانی حدود دو تریلیون دلار بود. پروفیسور لسترنارو نیز در کتاب «اقتصاد و جهانی‌شدن» به این موضوع اشاره می‌کند. امروز حجم معادلات تجارت جهانی از ۳۵ تریلیون دلار گذشته است.

بنابراین، در دنیایی که تجارت با این سرعت در حال رشد است و ارتباط میان کشورها و بازارهای مختلف را گسترش می‌دهد، ما به کریدورهای دریایی و زمینی نیاز داریم. این کریدورها امکان دسترسی و ارتباط میان مسیرهای مختلف را فراهم می‌کنند؛ برای مثال، از دریای سیاه به دریای خزر، از دریای سیاه به دریای مدیترانه و همچنین از دریای خزر، یعنی از آسیای مرکزی و قفقاز، از طریق ایران به خلیج فارس و بالعکس.

این ژئوپلتیک دسترسی و ژئوپلتیک کریدورها، با توجه به رشدی که در تجارت جهانی شاهد آن هستیم، قطعاً اهمیت بیشتری پیدا خواهد کرد. رقابت‌های ژئواکونومیک در حوزه تجارت و تلاش برای افزایش یا کاهش هزینه‌های تجاری نیز در حال تشدید است. دنیا به این سمت می‌رود که دسترسی‌ها را ارزان‌تر و آسان‌تر کند. آب، همان‌طور که می‌دانید، ارزان‌ترین مسیر انتقال است و در طول تاریخ نیز مسیرهای آبی ارزان‌تر و امن‌تر از مسیرهای زمینی بوده‌اند؛ چراکه مسیرهای زمینی معمولاً کندتر و ناامن‌تر هستند. بنابراین، هرچه تجارت خود را عمیق‌تر و گسترده‌تر کنیم، نیاز به ارتباطات دریایی میان دریاها نیز بیشتر خواهد شد. اقداماتی که اکنون چینی‌ها در قفقاز انجام می‌دهند و امکان انتقال کالاهای خود به دریای سیاه از طریق گرجستان، آذربایجان، ونمنستان و قفقاز جنوبی را فراهم می‌کنند،

دیپلماسی

نمونه‌ای از همین روند است. خطوط ریلی و بزرگراه‌هایی که در این مناطق ایجاد می‌شوند نیز امکان دسترسی به دریای سیاه را فراهم می‌کنند. به این ترتیب، دریای سیاه، دریای مدیترانه، دریای خزر و خلیج فارس، در شرایطی که وارد رقابت‌های اقتصادی و ژئواکونومیک می‌شویم، اهمیت بیشتری پیدا می‌کنند.

با توجه به ظرفیت‌های جغرافیایی و ژئوپلتیکی ایران، این ظرفیت‌ها تا چه اندازه می‌توانند به تقویت جایگاه اقتصادی و تجاری کشور کمک کنند و ایران برای بهره‌گیری از آنها باید چه مسیری را در پیش گیرد؟

ایران، اگرچه از نظر ژئواکونومی کشور تقریباً کوچکی است، اما از نظر قدرت ملی، امنیت ملی و وسعت سرزمینی، هفدهمین کشور پهناور دنیاست. با این حال، از نظر تجارت، کشور قوی نیستیم و حجم تجارت ما کمتر از ۵۰ میلیارد دلار است. اگر این رقم را با تجارت امارات که حدود ۷۰۵ میلیارد دلار است مقایسه کنیم، می‌بینیم که ایران باید وارد چرخه ژئواکونومی دنیا شود و روابط تجاری خود را با کشورهای مختلف افزایش دهد. در این صورت، هم دریای خزر در شمال و هم خلیج فارس در جنوب برای ما اهمیت استراتژیک و ژئواستراتژیک پیدا می‌کنند و می‌توانند ما را به آسیای مرکزی، قفقاز، آسیای جنوبی، آسیای غربی و آسیای جنوب غربی متصل کنند.

ما با ۱۳ کشور جهان از طریق مرزهای آبی و زمینی ارتباط داریم و همین موضوع یکی از عواملی است که باعث می‌شود ایران به‌راحتی قابل تحریم نباشد. وسعت سرزمینی و پیوندهای ما با کشورهای پیرامون، این امکان را فراهم می‌کند که کالاها را از کشورهای مختلف وارد کنیم؛ به شرط آنکه مشکلات ما در تنگه هرمز حل و فصل شود. اگر مشکلات تنگه هرمز حل و فصل شود، حتی اگر آمریکا بخواهد ایران را تحریم کند، اعمال چنین تحریم‌هایی به‌راحتی امکان‌پذیر نخواهد بود.

در مجموع آیا مسیرهای مطرح شده واقعاً می‌توانند جای تنگه هرمز را بگیرند یا نهایتاً تنها قادرند بخشی از وابستگی کشورهای منطقه به آن آبراه را کاهش دهند؟

این کشورها نمی‌توانند وابستگی خود را به‌طور کامل از تنگه هرمز قطع کنند. در اطراف خلیج فارس ۸ کشور قرار دارند؛ ایران و ۷ کشور عربی. برخی کالاها و فرآورده‌ها را نمی‌توان از طریق خطوط لوله منتقل کرد؛ برای مثال، هلیوم و برخی کدهای شیمیایی.

برای مثال، اگر بندر فجیره امارات که در کنار دریای عمان قرار دارد، توسعه پیدا کند، می‌تواند نقش بیشتری در این زمینه ایفا کند. این بندر هم‌اکنون نیز فعال است و بخشی از نیازهای انرژی، سوخت کشتی‌ها و نفتکش‌ها را تأمین می‌کند. باید توجه داشت که امارات کشور کوچکی است. ما در جغرافیای سیاسی، این کشورها را «کشورهای ذره‌ای» می‌نامیم. امارات حدود ۸۳ هزار و ۶۰۰ کیلومتر مربع مساحت دارد؛ یعنی تقریباً به اندازه مجموع استان‌های قم و همدان است. این کشورها به دلیل وسعت جغرافیایی اندک، فضای محدودی برای گسترش فعالیت‌های اقتصادی دارند. برای مثال، بندر فجیره بندر کوچکی است و حدود ۱۱۸ هزار نفر جمعیت دارد. بنابراین، ظرفیت جغرافیایی آن نیز محدود است و نمی‌توان فعالیت‌های اقتصادی بسیار گسترده‌ای در آن ایجاد کرد. در حال حاضر، روزانه حدود یک میلیون و ۷۰۰ تا یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه نفت در بندر فجیره جابه‌جا می‌شود و ظرفیت انتقال این نفت از این نیست. البته فجیره یکی از هاب‌های ذخیره‌سازی نفت جهان است و بخشی از نیازهای شرکت‌های نفتی را تأمین می‌کند، اما نمی‌توان آن را بدون محدودیت توسعه داد یا تمام نفت منطقه را در این بندر جمع‌آوری و منتقل کرد. با این حال، بندر فجیره می‌تواند ظرفیت خوبی برای کشورهای مانند امارات و قطر باشد که در این زمینه با مشکل مواجه هستند.

در کوتاه‌مدت، اجرای چنین طرح‌هایی امکان‌پذیر نیست، اما در بلندمدت می‌توان انتظار داشت که این کشورها ابتدا به سمت توسعه خطوط لوله و سپس ایجاد کانالی حرکت کنند که از امارات و ابوظبی عبور کرده و وارد دریای عمان شود.

این تحولات برای اقتصاد جهان اهمیت دارد؛ چراکه در سال ۲۰۵۰ همچنان نفت برای بسیاری از کشورها، بویژه کشورهای شرق و جنوب‌شرق آسیا و تا حدودی اروپا و سایر کشورها، اهمیت خواهد داشت و انرژی اول است. بنابراین، این کشورها ناچارند منابع انرژی مورد نیاز خود را تأمین کنند و سرعت انتقال نفت و انرژی به بازارهای مورد نیاز را افزایش دهند.

با این حال، در بلندمدت شاهد تغییراتی خواهیم بود و اهمیت تنگه هرمز نیز تا حد زیادی به میزان انتقال منابع از این مسیر بستگی خواهد داشت. برای مثال، اهمیت تنگه مالاکا به این دلیل است که حدود ۲۹ درصد منابع، انرژی و تجارت جهان از این تنگه عبور می‌کند. بنابراین، اهمیت تنگه‌ها به میزان حمل‌ونقل، تجارت و است.

ما با یک ژئوپلتیک پیچیده در زمینه دسترسی در خاورمیانه مواجه هستیم. تنگه هرمز به‌واسطه جزایر قوسی که ایران در اختیار دارد، امکان کنترل از میان شش جزیره‌ای که از آنها به‌عنوان جزایر امنیتی و مؤثر در تأمین امنیت تنگه یاد می‌شود، همگی در اختیار ایران هستند

ما با ۱۳ کشور جهان از طریق مرزهای آبی و زمینی ارتباط داریم و همین موضوع یکی از عواملی است که باعث می‌شود ایران به‌راحتی قابل تحریم نباشد. وسعت سرزمینی و پیوندهای ما با کشورهای پیرامون، این امکان را فراهم می‌کند که کالاها را از کشورهای مختلف وارد کنیم

گفت‌وگوی اختصاصی «ایران» با سفیر جدید هند در تهران در آستانه ریاست دلی نو بر بریکس

نقش ایران در بریکس حیاتی است

رویکرد هند به

همکاری‌های

مالی و

اقتصادی در

چارچوب

بریکس،

بر تقویت

همکاری‌های

عملی و تسهیل

تعاملات

اقتصادی

گسترده‌تر میان

کشورهای عضو

متمرکز است.

هند همچنین

از گسترش

استفاده از

ارزهای ملی در

تجارت میان

اعضای بریکس

حمایت

می‌کند. برای

نمونه، در

تجارت با ایران،

سازوکار روبه-

ریال را برای

تقویت تجارت

و مبادلات

بازرگانی

دوجانبه در

اختیار داریم

حال تسهیل ادغام روان اعضای جدید در این گروه؛ و تبدیل اولویت‌های ما به همکاری‌هایی عملی، نتیجه‌محور و پایدار. بریکس بستری مهم برای اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه است و هند آینده آن را به‌عنوان بستری فراگیر، اقدام‌محور و آماده برای آینده می‌بیند که پاسخگوی اولویت‌های جنوب جهانی باشد.

یکی از پرسش‌های مهم سال‌های اخیر درباره نقش آفرینی بریکس، چگونگی مدیریت تنوع منافع و دیدگاه‌های اعضای جدید و قدیمی است. با گسترش بریکس، این نگرانی مطرح شده که افزایش تعداد اعضا ممکن است فرآیند تصمیم‌گیری و دستیابی به اجماع را دشوارتر کند. هند چه راهکاری برای حفظ انسجام و کارآمدی بریکس در دوره جدید دارد و چه اصلاحاتی را برای ساختار و سازوکار تصمیم‌گیری این گروه ضروری می‌داند؟

هند معتقد است که ریاست‌اش بر بریکس، فرصت عالی فراهم می‌کند و مسئولیتی مهم برای پیشبرد دستور کار بریکس و تنوع‌بخشی به حوزه‌های همکاری بر عهده هند می‌گذارد. رویکرد هند، تسهیل ادغام روان اعضای جدید و کشورهای شریک هم‌زمان با حفظ کارآمدی سازوکارهای

با ایران و تنوع بخشی به اقتصاد هند شد؛ موضعی که از نگاه ناظران نشأت گرفته از شرایط پساجنگ رمضان است. در چنین شرایطی، هندوستان به تازگی سفیر جدید خود در ایران را برای پیگیری این دستورکار تعیین کرده و وزارت امور خارجه این کشور در بیانیه‌ای رسمی، «ویشوش نگی» از دیپلمات‌های برجسته این کشور را به عنوان سفیر جدید جمهوری هند در جمهوری اسلامی ایران منصوب کرد.

ویشوش نگی، روز یکشنبه ۱۵ شهریور، استوارنامه خود را به مدیرکل تشریفات وزارت امور خارجه تقدیم کرد. او از سال ۲۰۰۲ در دستگاه سیاست خارجی هند (IFS)، پیش از این به عنوان مدیرکل در وزارت امور خارجه هند مشغول به فعالیت بوده است. همچنین مدیریت بخش «اقیانوس هند و آرام» و سوابق اجرایی در حوزه همکاری‌های بین‌المللی وزارت دفاع هند و سازمان ملل متحد در کارنامه این دیپلمات دیده می‌شود.

هندوستان به‌زودی ریاست دوره جدید بریکس را به عهده خواهد گرفت. قرار است مسعود پرشکیان رئیس جمهوری اسلامی ایران هم به همین مناسبت طی روزهای آتی به دلی نو سفر کند. با توجه به این موضوعات با سفیر جدید در ایران گفت‌وگویی درباره برنامه‌های آتی کشورش برای گروه بریکس و همچنین نقش ایران در سازوکار بریکس انجام دادیم و به این ترتیب «ویشوش نگی» اولین گفت‌وگوی خود با یک رسانه ایرانی را با روزنامه ایران ترتیب داد.

تحت عنوان «انسانیت در اولویت» و با رویکردی مردم‌محور تدوین شده‌اند و حوزه‌هایی از سلامت، کشاورزی و امنیت غذایی و انرژی گرفته تا فناوری، هوش مصنوعی، تجارت، چندجانبه‌گرایی، اقدام اقلیمی و توسعه پایدار را دربرمی‌گیرند. در دوره ریاست هند، دو هدف اصلی عبارت‌اند از: تثبیت دستاوردهای دوره‌های پیشین ریاست و در عین

می‌بیند یا بستری برای شکل دهی به ترتیبات سیاسی و ژئوپلیتیکی جدید در دوران گذار نظام بین‌الملل می‌داند؟

هند در چارچوب ریاست خود بر بریکس در سال ۲۰۲۶، اولویت‌هایش را در قالب چهار محور موضوعی شامل تاب‌آوری، نوآوری، همکاری و پایداری تعیین کرده است. این اولویت‌ها با الهام از دیدگاه نخست‌وزیر هند

هند در شرایطی ریاست دوره‌ای بریکس را بر عهده گرفته که این گروه پس از گسترش عضویت، وارد مرحله جدیدی از تحول شده‌است. مهم‌ترین اولویت‌ها و دستور کار هند برای دوره آتی ریاست چیست و دلی نو در آینده چه نگاهی به بریکس دارد؟ آیا این گروه را بیشتر به عنوان یک سازوکار اقتصادی

موجود و ایجاد اجماع بوده است. همان‌گونه که می‌دانید، هند قویاً از عضویت ایران در بریکس حمایت کرد، زیرا معتقدیم ایران می‌تواند نقشی حیاتی در این گروه ایفا کند. تجربه ما تاکنون نشان می‌دهد که این رویکرد مؤثر بوده است. در دوره کنونی ریاست هند، از بیش از ۴۰۰ نشست برنامه‌ریزی شده در ۳۵ حوزه وزارتی و رؤسای نهاده‌ها، تاکنون بیش از ۳۰۰ نشست با مشارکت فعال اعضا و کشورهای شریک برگزار شده است. خوشحالم به اطلاع برسانم که در نتیجه نشست‌های متعدد در سطح وزیران و نهاده‌ها که تاکنون در دوره ریاست ما برگزار شده است، شاهد راه‌اندازی موفق ابتکارات زیر بوده‌ایم: شبکه نهاده‌های کشاورزی، منابع ژنتیکی و اطلاعات موسوم به «Agri+»؛ شبکه مراکز برتر در زمینه بوم‌شناسی کشاورزی و کشاورزی احیاگر؛ مرکز برتر دیجیتال بریکس برای شبکه‌های هوشمند و ذخیره‌سازی انرژی؛ راه‌اندازی «BRICS CONNECT»؛

پشت اصلاح ساختار مالی و اقتصادی بین‌المللی و کاهش وابستگی به دلار، یکی از موضوعات محوری در دستور کار بریکس بوده است. با این ا اعضای بریکس درباره سرعت و شیوه حرکت به سمت سازوکارهای مالی جایگزین دیدگاه‌های متفاوتی دارند. آیا در دوره ریاست هند باید انتظار پیشرفت عملی در زمینه توسعه پرداخت‌های با ارزهای ملی، تقویت نقش بانک توسعه جدید و ایجاد سازوکارهای مالی مستقل از ساختارهای تحت رهبری غرب را داشت؟

رویکرد هند به همکاری‌های مالی و اقتصادی در چارچوب بریکس، بر تقویت همکاری‌های عملی و تسهیل تعاملات اقتصادی گسترده‌تر میان کشورهای عضو متمرکز است. هند همچنین از گسترش استفاده از ارزهای ملی در تجارت میان اعضای بریکس حمایت می‌کند. برای نمونه، در تجارت با ایران، سازوکار روبه-ریال را برای تقویت تجارت و مبادلات بازرگانی دوجانبه در اختیار داریم. هند در دوره ریاست خود، همچنان بر تقویت همکاری‌های اقتصادی در چارچوب بریکس، از جمله از طریق تعامل میان وزیران دارایی و رؤسای بانک‌های مرکزی، تأکید داشته است. به شیوه‌ای است که با احترام به شرایط و اولویت‌های ملی هریک از کشورهای عضو، به اولویت‌های اقتصادی و توسعه‌ای آنان نیز پاسخ دهد.

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه برنامه‌هایی برای تبدیل بریکس به سازوکاری نتیجه‌محور و کاهش فاصله میان بیانیه‌های سیاسی این گروه و پروژه‌های عملی آن داشته است؟

ایران یکی از اعضای مهم خانواده گسترش‌یافته بریکس است و مشارکت آن، حضور و نمایندگی

بدون روتوش

محمد محسن فایضی

کارشناس مسائل فلسطینی

عرب‌ها در انتخابات اسرائیل چه می‌کنند؟

وقتی صهیونیست‌ها در سال ۱۹۶۷ با اشغال نیمی از فلسطین، موجودیت جدید و جعلی اسرائیل را اعلام کردند، بیش از ۵۰۰ هزار فلسطینی عرب را مجبور به مهاجرت از شهرهایشان بالاحص در شهرهای شمالی و ساحلی کردند. اما جمعیت خیلی کمی در برخی شهرها و روستاها مثل المفتح و حيفا باقی ماندند. آن طیف که موجودیت اسرائیل را پذیرفته بودند به مرور جزئی از ساکنان سرزمین‌های اشغالی تحت کنترل اسرائیل شدند و درصدی کمتر از ۵ درصد را شامل می‌شدند. اما با گذشت زمان جمعیت آنها افزایش یافت و امروز حدود ۲۵ درصد را تشکیل می‌دهند! درصدی که به یک چالش برای رژیم نژادپرست صهیونیستی تبدیل شده‌است.

در انتخابات قبلی یعنی ۲۰۲۲، حدود ۵۳ درصد از رأی‌دهندگان عرب در انتخابات شرکت کردند؛ رقمی که اگرچه اکثریت این جامعه را پای صندوق آورد، اما همچنان فاصله محسوسی با نرخ مشارکت عمومی نزدیک ۸۵ درصد داشت. کاهش مشارکت در سال‌های گذشته دلایل مختلفی داشته‌است: از بی‌اعتمادی به احزاب عرب و سرخوردگی از عملکرد سیاستمداران گرفته تا این برداشت که انتخابات کنست تأثیر چندانی بر حل مشکلات آنان ندارد. افزایش جرم و خشونت در مناطق عربی، مسکن، زمین، آموزش، اشتغال و از همه مهم‌تر تبعیض به دلیل عرب بودن همچنان از مهم‌ترین دغدغه‌های جامعه عرب هستند. به همین دلیل، انتخابات ۲۰۲۶ برای احزاب عرب فقط رقابت بر سر چند کرسی نیست؛ مسأله اصلی، میزان بازگشت رأی‌دهندگان عرب به صندوق‌ها، تأثیر آن بر نتایج و آینده مشکلاتشان است.

در انتخابات ۲۷ اکتبر ۲۰۲۶، رأی عرب‌ها عمدتاً میان دو فهرست اصلی تقسیم خواهد شد: اول، فهرست مشترک عربی متشکل از سه حزب חדش، نعال و بلد است که یوسف جابرین در صدر آن قرار دارد. در سوی دیگر، رعم به رهبری منصور عباس قرار دارد؛ حزبی که طی سال‌های اخیر تلاش کرده از سیاست اعتراض صرف فاصله بگیرد و خود را به عنوان یک بازیگر عمل‌گرا معرفی کند. حضور یواو سگالوویچ، سیاستمدار صهیونیست و سکولار و معاون سابق وزیر امنیت داخلی، در رتبه دوم فهرست حزب رعم نیز بخشی از همین رویکرد جدید است. اتفاقی که حسابه جنجالی شده و سروصدای زیادی به راه انداخته است. فهرست مشترک عربی در مقایسه با حزب رعم، موضوعی سکولارتر، چپ‌گراتر و ملی‌گرایانه‌تر در قبال مسأله فلسطین دارد.

نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهد رعم در حال حاضر حدود ۴ کرسی شانس دارد؛ البته این رقم با تغییر میزان مشارکت عرب‌ها می‌تواند بالا یا پایین شود. درباره فهرست مشترک نیز نظرسنجی‌ها و سازوکارهای مختلف، ظرفیت تا ۷ کرسی را نشان می‌دهد. بنابراین مهم‌ترین متغیر نه فقط میزان محبوبیت احزاب، بلکه تعداد عرب‌هایی است که در روز انتخابات رأی می‌دهند. نکته مهم دیگر آن جاست که تاکنون براساس نظرسنجی‌ها ائتلاف حامی نتانیاهو حدود ۵۷ کرسی، مخالفان نتانیاهو به رهبری آیزنکوت ۵۷ کرسی و اعراب ۱۱ کرسی کسب می‌کنند. مخالفان برای شکست نتانیاهو هنوز ۴ کرسی کم دارند. اینجاست که منصور عباس می‌تواند به یکی از چهاره‌های تعیین‌کننده انتخابات تبدیل شود. اگر هیچ کدام از دو بلوک اکثریت لازم را به دست نیاورد، چند کرسی رعم می‌تواند سرنوشت‌ناز باشد.

هزینه‌های نظامی، افزایش نرخ بهره و افزایش قیمت بنزین، مواد غذایی و سایر هزینه‌های حمل‌ونقل، به بیش از ۱۲۰۰ دلار رسیده‌است. قیمت بنزین و گازوئیل نیز به‌ترتیب حدود ۳۷ و ۴۵ درصد بیشتر از پیش از جنگ است. براساس آمار انجمن اتومبیل آمریکا (AAA)، میانگین قیمت ملی هر گالن بنزین معمولی در آمریکا در ۱۹ اوت، ۴۰۹ دلار بوده، در حالی که این رقم در ۲۷ فوریه ۲۰۹۸ دلار بوده‌است. برخی تخمین‌ها حتی به مراتب بالاتر هستند. پروفیسور لیندا جی بیلمز، از دانشگاه هاروارد و یکی از متخصصان برجسته اقتصاد جنگ در آمریکا معتقد است که با در نظر گرفتن کل هزینه درگیری، هزینه نهایی می‌تواند به ۱ تریلیون دلار برسد.

به گزارش مرکز پیشرفت آمریکا (CAP): تا ۱۹ اوت، در ۱۱۳ ایالت آمریکا شامل ویومینگ، مونتانا، ایلینوی، یوتا، کلرادو، آریزونا، آیداهو، اورگن، نوادا، آلاسکا، واشنگتن، هاوایی و کالیفرنیا، قیمت بنزین معمولی به بیش از ۴۰۰ دلار در هر گالن رسیده بود. ایالت‌هایی که بیشترین افزایش قیمت، یعنی ۲۸ و ۴۵ درصد یا بیشتر نسبت به قیمت‌های پیش از جنگ، را تجربه کرده‌اند عبارتند از: میسوری، ویسکانسین، نبراسکا، نیومکزیکو، اوهایو، مینه‌سوتا، داکوای جنوبی، آیداهو، کانزاس، داکوای شمالی، کلرادو، اوکلاهما، مونتانا، آیووا، یوتا و ویومینگ. با افزایش قیمت نفت در پی تشدید تنش‌ها، قیمت بنزین نیز افزایش یافته و به این‌زودی‌ها احتمال کاهش آن چندان زیاد نیست. حتی در ماه آوریل، کریس رایت، وزیر انرژی آمریکا، گفته بود که بازگشت قیمت بنزین به زیر ۳ دلار ممکن است «تا سال آینده» اتفاق نیفتد.

نرخ تورم سالانه همچنان بالاتر از

این گزارش، دومین مورد پرهزینه‌را خسارت وارده به پایگاه‌های آمریکا در کشورهایی مانند بحرین، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی شناسایی کرده و میزان آن را تا ۹.۲ میلیارد دلار برآورد کرده‌است. اگرچه پنتاگون تلاش کرده میزان اثربخشی حملات ایران را کم‌اهمیت جلوه دهد، به نظر می‌رسد این حملات به‌طور کامل یا جزئی صدها سازه و تأسیسات را تخریب کرده‌اند؛ از جمله آشیانه‌های هواپیما، انبارهای سوخت، تأسیسات راداری، انبارها و پادگان‌ها. این حملات ضربه‌ای بی‌سابقه در سال‌های اخیر به زیرساخت نظامی آمریکا وارد کرده‌اند.

بهای سنگین جنگ برای آمریکایی‌ها
در ابعاد گسترده‌تر اقتصادی، بزرگ‌ترین بار ناشی از جنگ، افزایش شدید قیمت انرژی بوده‌است. قیمت سوخت همچنان بالاتر از سطح پیش از حملات دولت ترامپ به ایران است. براساس برآوردهای مؤسسه واتسون دانشگاه براون، جنگ علیه ایران تاکنون، ۱۰۰ میلیارد دلار هزینه اضافی ناشی از افزایش قیمت انرژی به مصرف‌کنندگان آمریکایی تحمیل کرده و براساس برآورد لحظه‌ای دانشگاه براون تا صبح دوشنبه، این رقم تقریباً هر دو دقیقه یک میلیون دلار دیگر افزایش می‌یابد. افزایش قیمت بنزین و گازوئیل از زمان آغاز جنگ در ۲۸ فوریه، تاکنون به‌طور متوسط بیش از ۷۶۰ دلار هزینه اضافی به هر خانوار آمریکایی تحمیل کرده‌است. به گفته مارک زاندى، اقتصاددان ارشد مؤسسه Moody's Analytics، تا اواخر ژوئیه، مجموع هزینه‌های جنگ برای هر خانوار آمریکایی، با احتساب

براساس

برآوردهای

مؤسسه

واتسون

دانشگاه براون،

جنگ علیه

ایران تاکنون

۱۰۰ میلیارد

دلار هزینه

اضافی ناشی

از افزایش

قیمت انرژی به

مصرف‌کنندگان

آمریکایی

تحمیل کرده

و براساس

برآورد لحظه‌ای

دانشگاه

براون تا صبح

دوشنبه، این

رقم تقریباً هر

دو دقیقه یک

میلیون دلار

دیگر افزایش

می‌یابد

تاماهاک، استفاده کرده که براساس برآورد مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی (CSIS) هر فرد آن حدود ۲.۶ میلیون دلار قیمت دارد. همچنین از سامانه‌های پیشرفته پدافند هوایی، مانند موشک‌های پاتریوت، استفاده شده که هزینه هر فروند آن حدود ۴۰ میلیون دلار است. تحلیل‌ک CSIS در اوایل تابستان درباره هزینه جنگ منتشر کرد، نشان می‌دهد پنتاگون بیش از هزار فروند موشک تاماهاک و تا ۱۴۰۰ فروند موشک پاتریوت مصرف کرده‌است؛ علاوه براین، حدود ۱۰ هزار بمب هدایت‌نشده موسوم به dumb bombs) نیز به کار گرفته شده‌است. براساس این تحلیل، هزینه مصرف این حجم عظیم از مهمات حدود ۲۶۰ میلیون دلار بوده‌است.

این رقم ارائه نکرد. کمی پیش از حضور هگست در این جلسه، شبکه ان‌بی‌سی نیز گزارش داده بود که برآوردهای داخلی پنتاگون، با احتساب هزینه‌های بازسازی پایگاه‌های نظامی، رقم واقعی را بین ۸۰ تا ۱۰۰ میلیارد دلار تخمین می‌زند. اوایل تابستان نیز کاخ سفید از کنگره خواست ۶۷.۲ میلیارد دلار بودجه اضافی برای پنتاگون اختصاص دهد. جمهوری خواهان مجلس نمایندگان نیز چارچوبی برای هزینه‌کرد تصویب کردند که شامل ۷۳ میلیارد دلار بودجه اضافی برای بخش دفاعی و اطلاعاتی بود. در جنگ‌های هوایی، بزرگ‌ترین هزینه منفرد معمولاً مربوط به مهمات است و این جنگ نیز از این قاعده مستثنا نیست. پنتاگون در این درگیری به‌طور گسترده از موشک‌های دقیق، مانند

نیز در نظر گرفت. همچنین هزینه‌های غیرمستقیم‌تری وجود دارد؛ از جمله هزینه‌ای که آمریکایی‌ها در قالب افزایش تورم و رشد نرخ بهره متحمل شده‌اند. تنها با کنار هم گذاشتن همه این موارد می‌توان به برآوردی از هزینه کلی جنگ دست یافت. اما بهتر است ابتدا از هزینه‌های نظامی شروع کنیم؛ هزینه‌هایی که در نهایت بار آن بر دوش مالیات‌دهندگان آمریکایی خواهد بود. یکی از مشکلات محاسبه این هزینه‌ها این است که پنتاگون درباره بسیاری از ابعاد این درگیری هیچ شفافیتی نداشته‌است. به گزارش نیویورک تایمز؛ در ماه ژوئیه، بیت هگست، وزیر دفاع آمریکا، به کمیته تخصیص بودجه سنا گفت که این درگیری حدود ۲۷.۵ میلیارد دلار هزینه داشته‌است، اما جزئیات چندانی درباره

گزارش

در اوایل ماه مارس، دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، در سخنرانی برای گروهی از قانونگذاران و حامیان مالی جمهوری خواه که در باشگاه گلف او در دورال فلوریدا گرد آمده بودند، جنگی را که چند روز پیش علیه ایران آغاز شده بود، یک «مأموریت کوتاه‌مدت» توصیف کرد و گفت این عملیات «به‌زودی» پایان خواهد یافت.

اما آنچه قرار بود مأموریتی چند هفته‌ای باشد، اکنون از مرز شش ماه گذشته است و چشم‌اندازی برای پایان آن دیده نمی‌شود. اگرچه شدت درگیری‌ها در مقاطعی کاهش یافته، رویارویی میان دو طرف بار دیگر تشدید شده و بحران در تنگه هرمز همچنان ادامه دارد و وضعیتی که نشان می‌دهد جنگ، برخلاف وعده اولیه ترامپ، به یک درگیری طولانی مدت تبدیل شده‌است.

هزینه‌های جنگ برای ترامپ همچنان در حال افزایش است. برخی از این هزینه‌ها را نمی‌توان با دلار و سنت بیان کرد. در ظاهر، برآورد هزینه‌های اقتصادی جنگ آسان‌تر است؛ اما در عمل، این کار چندان ساده نیست. حتی اگر محاسبه را فقط به آمریکا محدود کنیم، ابتدا باید هزینه‌های نظامی مربوط به مواردی مانند مهمات، استقرار نیروهای بیشتر و بازسازی خسارت‌های گسترده‌ای که حملات دفاعی ایران به پایگاه‌های آمریکایی در خاورمیانه وارد کرده‌اند، محاسبه شود.

علاوه براین، باید هزینه‌های مالی ناشی از افزایش قیمت انرژی برای خانوارها و کسب‌وکارهای آمریکایی را

بازیکن سالاری؛ محصول امتیازهای بی حد و مرز

امتیازهای بی حد و حصر در قرارداد بازیکنان، یکی از عواملی است که به گسترش بازیکن سالاری در فوتبال ایران دامن می زند. بازیکنی که با قراردادی هنگفت پیراهن یک باشگاه را بر تن می کند، طبیعتاً باید وظایف حرفه‌ای خود را در قبال تیمش انجام دهد؛ اما وقتی در کنار رقم‌های نجومی قرارداد، امتیازهای دیگری نیز به او داده می شود، آرام آرام مرز میان «وظیفه» و «امتیاز» از بین می رود.

وظیفه گلر، دفاع از دروازه تیم است و مهاجم نیز باید برای گلزنی تلاش کند. حال اگر یکی از بندهای قرارداد آنها پرداخت پاداش به شرط انجام همین وظایف، یعنی گل نخوردن یا گلزنی، باشد، روشن است که چنین امتیازهایی بیش از آنکه به موفقیت تیم کمک کند، زمینه را برای نهادینه شدن بازیکن سالاری فراهم می کند. بازیکنی که بابت انجام وظیفه اصلی خود پاداش ویژه می گیرد، به تدریج ممکن است این تصور را پیدا کند که جایگاهش فراتر از مسئولیتی است که برای آن قرارداد بسته شده است.

در چنین شرایطی، برنامه ریزی، هدف گذاری و رفتار باشگاه و مربی تیم نیز اهمیت دوچندان پیدا می کند. وقتی اصول فوتبال قربانی نتیجه گرایی و برد و باخت شود، طبیعی است که ساختار حرفه‌ای تیم آسیب ببیند. نتیجه چنین رویکردی آن است که بازیکن به تدریج خود را بالاتر از مربی و حتی مدیر باشگاه تصور کند و برای خود اختیاراتی فراتر از چارچوب تعریف شده قائل شود.

در حالی که باید با چنین روندی از همان ابتدا مقابله شود، اما در عمل، زمانی که مربی در برابر بازیکنان خاخی می ایستد و می خواهد نظم و انضباط را حاکم کند، برخی بازیکنان با اقداماتی خارج از اصول حرفه‌ای فوتبال دنیا و با شکایت به مقام بالاتر، خیلی راحت زمینه تغییر مربی را فراهم می کنند و او را از سر راه خود برمی دارند.

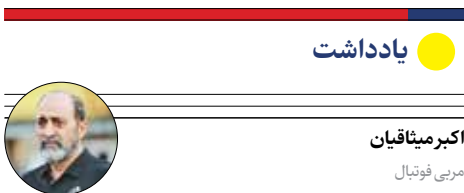
این چرخه زمانی خطرناک تری می شود که مربی با کسب پیروزی و نتیجه، برای خود اسم و رسم پیدا می کند و مدیر باشگاه نیز به دلیل همان نتایج در خدمت خود ابقا می شود. در چنین شرایطی، اگر نتیجه گرایی بدون توجه به اصول حرفه‌ای فوتبال دنبال شود، بدون شک به بازیکن سالاری دامن خواهد زد؛ چرا که همه چیز به نهایت به برد و باخت گره می خورد و اصول مدیریتی و انضباطی به حاشیه رانده می شود.

اگر امروز بازیکن سالاری در لیگ برتر فوتبال ایران بیداد می کند، بی تردید یکی از دلایل اصلی آن این است که باشگاه‌ها بسیاری از اصول حرفه‌ای حاکم بر فوتبال دنیا را زیر پا گذاشته‌اند. وقتی قانون برای همه یکسان نباشد، وقتی قراردادهای سرشار از امتیازهای خارج از چارچوب باشند و وقتی جایگاه و وظایف افراد در ساختار یک تیم به درستی تعریف نشود، طبیعی است که چارچوب حرفه‌ای فوتبال از هم گسسته شود.

از سوی دیگر، تداخل وظایف بازیکن، مربی و مدیر باشگاه نیز بیش از پیش این چارچوب را از بین می برد. هرکس باید جایگاه، مسئولیت و حدود اختیارات خود را بشناسد. بازیکن باید بازیکن باشد، مربی باید مسئول فنی تیم باشد و مدیر باشگاه نیز باید در جایگاه مدیریتی خود تصمیم گیری کند. هنگامی که این مرزبندی از بین می رود، نظم تیمی نیز قربانی می شود و بازیکن سالاری مجال بیشتری برای رشد پیدا می کند.

بنابراین، باید پدیده بازیکن سالاری مقابله کرد؛ چرا که سکوت در برابر آن، همان مسیری است که فوتبال ایران در آن قدم گذاشته و ادامه این مسیر، هیچ نتیجه‌ای جز نابودی ساختار حرفه‌ای فوتبال نخواهد داشت.

چالش بازیکن سالاری تنها با شعار و برخورد های مقطعی برطرف نمی شود. این معضل نیازمند برنامه ریزی، نظم و قانون است؛ قانونی که برای همه یکسان اجرا شود و اجازه ندهد هیچ بازیکنی، صرف نظر از نام، شهرت یا مبلغ قراردادش، خود را بالاتر از تیم، مربی و ساختار باشگاه بداند. اگر قرار است فوتبال ایران از این چرخه خارج شود، باید از بازگرداندن نظم، تعریف دقیق مسئولیت ها و پایان دادن به امتیازهای بی حساب و کتاب آغاز کرد.

بازیکن سالاری تاوان سختی دارد
حضور مدیران غیرمتخصص یکی از دلایل اصلی گسترش پدیده بازیکن سالاری است و در حال حاضر، با امکان برگزاری لیگ تمام ایرانی و همانند دو سرمربی جوان، می توان این فرهنگ غلط را از بین برد. پدیده‌ای که کمر فوتبال را می شکند، اما مبارزه با آن نیز کمزیرشکن است و تاوان سختی دارد. با وجود شعارهای فراوان، این پدیده به وفور در تیم های فوتبال ما وجود دارد و به شکل عجیبی نهادینه شده است. توجه خاص تماشاگران، مدیران و مسئولان یک تیم، خواسته یا ناخواسته، در طول این سال ها پدیده اشتباه بازیکن سالاری را با قوت حفظ کرده و مانع از خشک شدن ریشه آن شده‌اند.

مشکل از جایی است که مسئولان یک باشگاه و تماشاگران آن نمی توانند مرز بین توجه خاص و احترام را از یکدیگر جدا کنند؛ در نتیجه، احساسات جای نگاه عقلانی را می گیرد و مصلحت یک باشگاه و تیم فدا ی یک بازیکن می شود.

اکنون با حضور مربیان ایرانی در باشگاه های حاضر در لیگ و به واسطه جوان بودن آنها، می توان این پدیده را تا حدود زیادی کنترل و برای آن بین بردن آن تلاش کرد. هرچند تا به اینجای لیگ، برخی بی انضباطی ها و بد رفتاری ها با واکنش برخی مربیان روبه رو نشده، ولی باید فرصت داد؛ چون مربیگری بسیار سخت است و نمی توان در لحظه تصمیم گرفت.

سال هاست مربیان خارجی در ایران فعالیت می کردند و به دلیل اینکه مسئولیتی در مقابل فرهنگ فوتبال ما نداشتند و به صرف نتیجه از خیلی موارد گذشت کردند و اصلاً خبری از برخورد قاطعانه نبود، ولی اکنون با لیگی تمام ایرانی باید مبارزه با این پدیده نامیوم به صورت جدی شکل بگیرد.

صد البته برای مبارزه با بازیکن سالاری، وظیفه یبر دوش یک نفر نیست. از مدیرعامل باشگاه ها گرفته تا مربیان و طرفداران و حتی رسانه ها، در این کار باید با هم همراه شوند. مدیرعامل، به عنوان متولی اصلی چنین امری، باید برنامه و نظارت داشته باشد و دیگران به او کمک کنند. حتی در این بین، نقش فدراسیون فوتبال پررنگ است. با معرفی بازیکنان متخلف در این زمینه، باید اجازه فعالیت را از آنان گرفت. متأسفانه بارها شاهد بوده ایم که به جای برخورد با بازیکن خاطی، فیرش قرمز پهن شده و با استفاده از این روش، نه تنها جریمه نشدند، بلکه جری تر هم شده‌اند.

«ایران» ضرورت مقابله با پدیده بازیکن سالاری در فوتبال را بررسی می کند

هیچ ستاره‌ای بالاتر از قانون نیست

سینا حسینی/ بازیکن سالاری در فوتبال ایران دیگر یک حاشیه کوچک و قابل چشم پوشی نیست، بلکه به یک معضل بزرگ در فوتبال باشگاهی تبدیل شده است؛ معضلی که

سال هاست بخشی از فوتبال ما را گرفتار کرده و هر بار به شکلی تازه خودش را نشان می دهد؛ یک روز با سرپیچی از دستور مربی، روز دیگر با بی انضباطی، یک روز با غیبت در تمرین و روز دیگر با رفتاری که اگر از بازیکنی کم نام و نشان سر بزند، بدون تردید با برخورد انضباطی مواجه خواهد شد.

مشکل اما فقط بازیکنی نیست که قانون را زیر پا می گذارد. مشکل بزرگ تر، باشگاهی است که قانون را برای همه یکسان اجرا نمی کند. در فوتبال ایران، هنوز گاهی قیمت قرارداد، شهرت و تعداد دنبال کنندگان یک بازیکن، میزان جسارت باشگاه برای برخورد با او را تعیین می کند. هرچه بازیکن گران تر و مشهورتر باشد، ظاهراً از حاشیه امنیت

حسین چرخایی، مربی پیشین تیم سپاهان در گفت وگو با «ایران»:

مقابله با بازیکن سالاری غیر ممکن نیست

مهری رنجبر/ بازیکن سالاری یکی از حاشیه های همیشگی لیگ برتر فوتبال ایران محسوب می شود؛ پدیده ای که گاهی رفتار و تصمیمات برخی بازیکنان، کام فوتبال را تلخ می کند. اما نکته قابل تأمل در این میان، سکوت معنادار برخی باشگاه ها و مربیان در برابر این اتفاقات است. در حالی که باشگاه هایی مانند استقلال و فولاد سپاهان و مربیان آنها، در برخورد با بازیکنان خاطی خود نشان داده اند که می توان مقابل بازیکن سالاری ایستاد و اجازه نداد این پدیده به یک رویه تبدیل شود.

حسین چرخایی، سرمربی اسبق فولاد سپاهان و یکی از مخالفان سرسخت بازیکن سالاری، در گفت وگو با «ایران» معتقد است خشکاندن ریشه این معضل چندان دشوار نیست و راهکارهای مشخصی برای مقابله با آن وجود دارد:

مهدی پاشازاده، مدافع پیشین تیم ملی فوتبال در گفت وگو با «ایران»:

پریسا غفاری/ پدیده شوم بازیکن سالاری طی چند سال اخیر در برخی از رشته های مدال آور و تیمی ایران مشاهده شده و همواره شاهد بد اخلاقی هایی بوده ایم که گاه حتی تشنج را به روی سکو ها کشانده است. ولی در فصل بیست و ششم لیگ برتر فوتبال شاهد آن هستیم که مربیان جوان در برابر این پدیده ایستاده اند و باشگاه های شان نیز دست کم در عمل، از سرمربیان خود حمایت کرده اند. در همین خصوص، مهدی پاشازاده مدافع پیشین تیم ملی فوتبال در گفت وگو با «ایران» می گوید: «پدیده بازیکن سالاری، آفت بزرگی است که سر راه هر تیمی قرار گرفته و فوتبال هم از آن مستثنی نیست. شاید این اشتباه ترین نوع فرهنگ باشد که در فوتبال ما باب شده است و علل عمده شکل گیری این فرهنگ به

مدیریت ضعیف و مشاوره های غلط در باشگاه های ما برمی گردد. پدیده ای که سال هاست ریشه دوانده و از نسلی به نسل آینده منتقل شده و همانند خوره، جسم و جان فوتبال را می خورد.»

او در ادامه تأکید می کند: «شاید تیم های پرسپولیس و استقلال از این فرهنگ غلط بیشترین آسیب را دیده اند. گاهی بوده که این تیم ها با حضور بازیکنان مطرح و کلیدی و تبعیت از این فرهنگ، دستشان از مبدل شده است؛ چرا که این فرهنگ غلط روزه روز به بدشتری می شود و این گونه تیم ها به پیروی از آن به ورطه سقوط کشیده می شوند. ولی خوشبختانه در فصل جدید، آبی پوشان پایتخت و طلایی پوشان اصفهانی با این پدیده در حال مبارزه اند و به قول معروف، سرمربیانشان هم معتقدند: ایستاده باید مرد.»

این کارشناس فوتبال ایران همچنین معتقد است که تیم های جوان به دلیل نیم بازی می شود چنین هانهجاری آفتی است که حالا در تیم های فوتبالی بیشتر از قبل می داند: «بازیکن سالاری در دهه های ۴۰ و ۵۰ هم این قضیه تیم ها را تهدید می کرد، اما آن زمان مربیان کارکشته ای مثل زنده یاد پرویز دهداری بلد بودند چطور با این قضیه برخورد

قرارداد فقط به معنای دریافت دستمزد نیست؛ تعهد به باشگاه، مربی، هم تیمی و مقررات را نیز شامل می شود. نمونه کریستیانو رونالدو در منچستر یونایتد به خوبی این موضوع را نشان داد. ستاره ای با آن جایگاه و سابقه، پس از تخلف انضباطی با تصمیم مربی مواجه شد. پیام چنین برخوردی روشن بود؛ نام بزرگ، مجوز قانون شکنی نیست.

این همان حلقه مفقوده فوتبال ایران است؛ ما گاهی از بازیکن می خواهیم ستاره باشد، اما از باشگاه می خواهیم در برابر رفتار ستاره وار او کوتاه بایید! چنین تناقضی به هیچ وجه نزد افکار عمومی پذیرفتنی نیست. پایان دادن به بازیکن سالاری نیازمند تصمیم های عجیب و پیچیده نیست. اول باید آیین نامه انضباطی باشگاه ها دقیق، شفاف و قابل اجرا باشد. بازیکن باید پیش از امضای قرارداد بداند هر تخلف چه پیامدی دارد. در گام بعدی، جریمه

را یک طرفه می کنند. وقتی بازیکن خود را تافته جدا بافته می داند، باشگاه هم به او امتیازات بی حد و حصر می دهد و البته این اتفاق در تیم ملی فوتبال هم رخ می دهد.»

او با اشاره به نحوه برخورد با بازیکنان تیم ملی پس از ناکامی در جام جهانی ادامه می دهد: «مثلاً وقتی تیم ملی در جام جهانی از مرحله مقدماتی بالا نیامد، اما فدراسیون به بازیکنان پاداش داد. در حالی که بازیکنان کره و ژاپن بعد از حذف، خود را شرمندۀ مردم کشورشان دانستند و عذرخواهی کردند. اما فدراسیون ما به بازیکنان پاداش داد؛ پاداش بابت چه؟»

مربی اسبق فولاد سپاهان معتقد است زمانی که در باشگاه ها رقابت واقعی وجود نداشته باشد، زمینه برای شکل گیری بازیکن سالاری فراهم می شود: «وقتی باشگاه ها به جای استفاده از بازیکنان آکادمی، بازیکنان درجه چندم خارجی می آورند و رقابتی در کار نباشد، ناخودگاه بازیکن سالاری پیش می آید. اما اگر همه چیز طبق قانون و مقررات باشد، شرایط بهتری می شود و بازیکن سالاری هم شکل نمی گیرد.»

از نگاه چرخایی، اولین گام برای مقابله جدی با بازیکن سالاری، اصلاح قراردادهای بازیکنان است. او در این خصوص تأکید می کند: «در فوتبال حرفه ای باید قراردادها هم حرفه ای

تنظیم شوند. یعنی به جای قراردادهای چهار، پنج صفحه ای که فقط در آنها پاداش هایی به شرط انجام وظیفه نوشته شده است؛ مثلاً دروازه بان با کلین شیت پاداش می گیرد یا مهاجم به شرط گلزنی پاداش دریافت می کند، باید همه مسائل انضباطی، نحوه رفتار

و محرومیت باید بر اساس تخلف تعیین شود، نه بر اساس شهرت بازیکن. همچنین مدیران باید پشت مربی بایستند. نمی شود مربی را مسئول نظم تیم دانست و در اولین اختلاف، برای حفظ یک ستاره او را تنها گذاشت و در گام آخر، کمیته های انضباطی باشگاه ها باید از تصمیم های احساسی و مصلحتی فاصله بگیرند و رسیدگی به تخلفات را سریع و شفاف انجام دهند.

فوتبال بدون ستاره جذاب نیست؛ اما فوتبال بدون قانون هم حرفه ای نیست. ستاره باید در زمین تفاوت ایجاد کند، نه در اتاق مدیریت. بازیکن می تواند گران ترین قرارداد تیم را داشته باشد، اما نباید گران ترین تخلف را هم مرتکب شود و در نهایت هیچ اتفاقی برایش نیفتد. روز پایان بازیکن سالاری، روزی نیست که ستاره ها را حذف کنیم؛ روزی است که بفهمیم ستاره هم، مثل همه، در برابر قانون مسئول است.

با تماشاگران و بازیکنان حریف و تمام نکات لازم و مهم در قرارداد نوشته شود. در این صورت لازم نیست مربی مستقیماً با بازیکن برخورد کند و رسیدگی به بی انضباطی بازیکن هم برعهده کمیته انضباطی خواهد بود. همین مسائل می تواند ریشه بازیکن سالاری را بشکساند.»

چرخایی در ادامه، رسانه ها را نیز در قبال این معضل بی تقصیر نمی داند و برای آنها در مقابله با بازیکن سالاری نقش قائل است: «حتی رسانه ها هم در رفع این چالش نقش دارند؛ اگر به جای تمرکز روی مسائل مهم، روی غذای مورد علاقه و فیلمی که بازیکن دوست دارد روم نکنند.»

چرخایی نتیجه سکوت در برابر بازیکن سالاری را چیزی جز آسیب دیدن فوتبال ایران نمی داند: «دود سکوت مقابل بازیکن سالاری مستقیم به چشم فوتبال ایران می رود. چرا که وقتی با بازیکن خاطی برخورد نشود، بقیه هم از او یاد می گیرند و حتی بازیکنان جوان تر نیز همان رویه بی انضباطی را دنبال می کنند.»

او معتقد است گسترش حاشیه ها در نهایت فوتبال را از مسیر اصلی خود دور می کند: «وقتی حاشیه ها زیاد باشد، دیگر تمرکز روی مسائل فنی نیست و نتیجه ای جزافت و عقب ماندگی عاید فوتبال ایران نمی شود.»

فوتبال با بازیکن سالاری به ورطه سقوط می رود

می شود. به نظرم زندگی یک فوتبالیست فیلمی نیست که ۵۰ بار کات بخورد و دوباره از اول آن را نگاه کنی و در آن تغییر ایجاد کنی؛ بلکه زندگی ما لایو است و اگر نتوانی از فحاشی، حرکات ناموزون و حتی حرف زدن اشتباه خودداری کنی، باید شغلت را عوض کنی.»

مربی حال حاضر فوتبال کشورمان همچنین از ضرورت آموزش به فوتبالیست ها صحبت می کند: «زمانی که در آلمان و اتریش بازی می کردم، فردی داشتیم که به ما حرف زدن را یاد می داد؛ اینکه چه زمانی و به چه نحوی باید در زمین و خارج از میدان گفت وگو کرد. از طرفی، بودن افرادی که وزن فوتبالی بالایی دارند در هر تیمی واجب و ضروری است. آنها به اندازه شنیدن تقابل باشگاه و می توانند تیم را کنترل کنند. در کل باید گفت همکاری مربیان و باشگاه نقش زیادی در مهار این پدیده دارد.»

غفور جهانی، سرمربی پیشین ملوان پندرانزلی در گفت وگو با «ایران»:

بازیکن سالاری راه نجات مربیان آماتور است

باید در تیم بزند، ولی با بازیکن سالاری دیگر مربی در تیم خود وجهه ندارد.» خاوستند در کارش اختلال ایجاد کنند، اما همین بازیکن سالاری ریشه مربی را در تیم می زند. در واقع، اگر جلوی بازیکن سالاری گرفته نشود، مثل خوره به جان تیم می افتد و آن وقت است که باید فاتحه تیم را خواند.»

غفور جهانی بازیکن سالاری را دلیل خرابی وجهه مربی تیم می داند: «وقتی این قضیه در تیمی شکل بگیرد، در واقع شرایط پیش آمده نه تنها به مربی کمک نمی کند، که شأن و جایگاه مربی را بین بازیکنان دیگر پایین می آورد. در صورتی که مربی قدرت دارد، حرف اول و آخر را

خبر خودرو

اعلام فهرست تعرفه‌های خودروهای کارکرده

فهرست تعرفه‌ای خودروهای کارکرده مشمول ثبت سفارش اعلام شد. همزمان با ایجاد رویه جدید ثبت سفارش واردات خودروهای کارکرده از محل ماده (۱۱) قانون ساماندهی صنعت خودرو در سامانه جامع تجارت، فهرست کدهای تعرفه‌ای مجاز برای واردات این خودروها نیز اعلام شد. در راستای اجرای تصمیمات کمیته ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۱) قانون الحاق موادی به قانون ساماندهی صنعت خودرو، وضعیت نمایندگی جدیدی با عنوان «واردات خودرو کارکرده از محل ماده (۱۱) قانون ساماندهی صنعت خودرو» در سامانه ایجاد شده است. فهرست اعلام‌شده شامل ۲۱ کد تعرفه است و طیف متنوعی از خودروهای بنزینی، دیزلی، هیبریدی و برقی را دربرمی‌گیرد. در این فهرست، خودروهای بنزینی و هیبریدی با حجم موتور ۱۵۰۰ سی‌سی و کمتر، ۱۵۰۱ تا ۲۰۰۰ سی‌سی و ۲۰۰۱ تا ۲۵۰۰ سی‌سی قرار دارند. همچنین برخی خودروهای دیزلی و هیبریدی در همین محدوده‌های حجمی مشمول ثبت سفارش شده‌اند. از جمله کدهای تعرفه‌ای اعلام‌شده می‌توان به ۸۷۰۳۶۰۱، ۸۷۰۳۶۰۲، ۸۷۰۳۶۰۳ و ۸۷۰۳۵۰۳ بنزینی و هیبریدی، ۸۷۰۳۵۰۱، ۸۷۰۳۵۰۲، ۸۷۰۳۵۰۳ و ۸۷۰۳۸۰۰ برای برخی خودروهای دیزلی و هیبریدی و ۸۷۰۳۸۰۰ برای خودروهای دارای موتور برقی اشاره کرد. همچنین چند کد تعرفه با عنوان «سایر» از جمله ۸۷۰۳۲۱۹، ۸۷۰۳۲۲۹، ۸۷۰۳۲۳۹، ۸۷۰۳۲۴۹، ۸۷۰۳۳۲۹، ۸۷۰۳۳۳۹ و ۸۷۰۳۳۲۹ در فهرست قرار گرفته است.

شروط ثبت سفارش خودروهای کارکرده

ثبت سفارش خودروهای شرکت‌های واردکننده از این محل، صرفاً با کارت بازرگانی فعال امکان‌پذیر است و تأمین آن نیز از نقطه‌ای از محل «ارز خود» و «ارز دیگران» انجام خواهد شد. شرکت‌های واردکننده همچنین باید برای ثبت سفارش، تأییدیه تأمین قطعات یدکی و ارائه خدمات پس از فروش را از دفتر خدمات فنی و مهندسی وزارت صنعت، معدن و تجارت دریافت کنند. براساس ضوابط اعلام‌شده، ایجاد این رویه در سامانه جامع تجارت، مسیر ثبت سفارش شرکت‌های واردکننده برای خودروهای کارکرده مشمول ماده (۱۱) قانون ساماندهی صنعت خودرو را مشخص کرده و کدهای تعرفه اعلام‌شده مبنای ثبت سفارش در این رویه خواهند بود.

ماشین وارداتی

تویوتا راو۴ جدید به ایران آمد

نسل ششم تویوتا راو۴ حالا در بازار ایران هم حضور دارد. خودرویی که با مدل ۲۰۲۶ وارد کشور شده و برخلاف برخی نمونه‌های عرضه‌شده در بازارهای جهانی، در نسخه وارداتی به پیش‌ران بنزینی نقش طبیعی و محور محرک جلو مجهز است. این خودرو توسط یکی از شرکت‌های وارداتی وارد شده و با موتور ۲ لیتری، گیربکس CVT و مجموعه‌ای از تجهیزات رفاهی و ایمنی مدرن به بازار آمده است. راو۴ جدید در حالی وارد ایران شده که تویوتا در نسل ششم تلاش کرده ظاهری کراس اوور را به‌طور محسوسی تغییر دهد و همزمان فناوری‌های بیشتری را به کابین اضافه کند. این خودرو اولین بار در سال ۲۰۲۵ معرفی شد و عرضه آن با مدل ۲۰۲۶ آغاز شده است. اگرچه ساختار کلی خودرو همچنان ادامه‌ای از نسل قبلی محسوب می‌شود، اما طراحی بدنه و کابین، تجهیزات دیجیتال و سامانه‌های کمکراننده دستخوش تغییرات گسترده شده‌اند. نسخه‌ای که به ایران رسیده، از موتور چهار سیلندر ۲ لیتری با کد M20D استفاده می‌کند. این پیش‌ران ۱۸۸۷ سی‌سی حجم دارد و می‌تواند ۱۷۱ اسب‌بخار قدرت و ۲۰۶ نیوتن‌متر گشتاور تولید کند. موتور راو۴ جدید تنفس طبیعی است و خبری از توربوشارژر در این نسخه نیست.

نسبت تراکم ۱۲ به یک برای این پیش‌ران اعلام شده که می‌تواند به بهبود بازده موتور کمک کند. البته در شرایط واقعی بازار ایران، کیفیت سوخت و نحوه تنظیم سامانه مدیریت موتور می‌تواند بر عملکرد و مصرف سوخت خودرو اثرگذار باشد. تویوتا نیروی موتور را در این نسخه از طریق یک جعبه‌دنده CVT به چرخ‌های جلو منتقل می‌کند. شتاب صفر تا ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت ۱۲ ثانیه اعلام شده و خودرو توانایی دستیابی به حداکثر سرعت ۱۸۰ کیلومتر بر ساعت را دارد. مصرف سوخت ترکیبی نیز براساس چرخه WLTC معادل ۶.۳۹ لیتر در هر ۱۰۰ کیلومتر عنوان شده است. با توجه به وزن ۱۶۳۰ کیلوگرمی و قدرت ۱۷۱ اسب‌بخاری، مشخص است که این نسخه بیشتر با هدف استفاده خانوادگی و رانندگی روزمره توسعه‌یافته و تمرکز اصلی آن روی عملکرد اسپرت نیست. شتاب ۰ تا ۱۰۰ ثانیه‌ای نیز این موضوع را نشان می‌دهد، هرچند قدرت موتور برای استفاده معمول شهری و جاده‌ای کافی به نظر می‌رسد. در بخش ایمنی، راو۴ جدید به ترمز اضطراری خودکار، هشدار برخورد از جلو، هشدار خروج از خط، حفظ خودرو میان خطوط، تابلوخوان، کروز کنترل تطبیقی و هشدار ترافیک جانبی عقب مجهز شده است. راو۴ مدل ۲۰۲۶ در بازار آزاد ایران حدود ۱۶ میلیارد تومان قیمت‌گذاری شده است؛ رقمی که براساس آگهی‌ها و استعلام‌های بازار به دست آمده و ممکن است با قیمت نهایی معامله تفاوت داشته باشد.

نگاهی به کارنامه خودروسازان در سال ۱۴۰۴

۶۷ هزار دستگاه خودرو ۱۴۰۴ وارد کشور شد

تولید خودرو ۱۹۵ هزار دستگاه کم‌شد؛ واردات بالا رفت و صادرات تقریباً نصف شد

گزارش

یاسمن صادق شیرازی

گروه خودرو

صنعت خودرو در سال ۱۴۰۴ سال چندانی پربازدهی را پشت سر نگذاشت. تازه‌ترین گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی از عملکرد این صنعت نشان می‌دهد تولید خودرو در این سال با افت ۱۹۵ هزار دستگاه نسبت به سال قبل همراه بوده، و صادرات خودرو و قطعات نیز تقریباً به نصف رسیده است. در کنار این تحولات، اسقاط خودروهای فرسوده نیز با کاهش قابل توجه مواجه شده؛ موضوعی که فاصله صنعت خودرو با اهداف تعیین شده در برنامه هفتم توسعه را بیشتر کرده است.

براساس گزارش «شاخص‌های ترسیم‌کننده وضعیت صنعت خودرو در سال ۱۴۰۴»، در این سال مجموع تولید خودرو به ۹۲۶ هزار دستگاه رسید؛ در حالی که خودروسازان در سال ۱۴۰۳ یک میلیون و ۱۲۱ هزار دستگاه خودرو تولید کرده بودند. به این ترتیب، تولید خودرو در یک سال حدود ۱۷.۴ درصد کاهش یافته است. مرکز پژوهش‌های مجلس بخشی از این افت را به اتفاقات مقطعی

سال ۱۴۰۴ نسبت داده است. جنگ ۱۲ روزه، مشکلات تأمین ارز و انفجار بندر شهید رجایی و جنگ رمضان از جمله عواملی هستند که در این گزارش به عنوان دلایل اثرگذار بر کاهش تولید مطرح شده‌اند؛ عواملی که البته ماهیتی مقطعی دارند و نمی‌توان آنها را به عنوان ریشه‌های ساختاری مشکلات صنعت خودرو در نظر گرفت.

واردات در مسیر صعود

در سوی دیگر بازار، واردات خودرو برخلاف تولید داخلی روندی افزایشی داشته است. تعداد خودروهای واردشده در سال ۱۴۰۴ به ۶۷ هزار دستگاه رسید. رقمی که در مقایسه با ۶۳ هزار دستگاه واردات در سال ۱۴۰۳، افزایش چهار هزار درصدی را نشان می‌دهد.

این اتفاق در شرایطی رخ داده که تولید داخل با کاهش مواجه شده است؛ بنابراین بازار خودرو در سال گذشته همزمان شاهد کاهش عرضه از مسیر تولید داخلی و افزایش عرضه از مسیر واردات بوده است. همین تفاوت در روند تولید و واردات، یکی از نشانه‌های تغییر ترکیب عرضه خودرو در بازار کشور محسوب می‌شود.

صادرات نصف شد

اما یکی از ضعیف‌ترین بخش‌های

این ماشین مثل برق می‌آید!

بررسی ب.ام.و سری 4 هیبریدی مدل ۲۰۲۶ که قرار است بزودی روانه بازار کشور شود

آمده‌بود تا مشتریانی که خصوصیات اسپرتی، طراحی موقر و کارآمدی را همزمان می‌خواستند، راضی سازد. حالا چند سالی از آن دوران گذشته و با داغ شدن بحث خودروهای برقی و هیبریدی در ایران، نسخه‌های Facelift یا همان به روز شده ۱4 راهی بازار کشورمان خواهد شد تا انبوهی از رقبای اروپایی، ژاپنی و البته چینی رقابت کنند.

مثل همیشه جوان‌پسند

شکل و شمایل ظاهری ۱4 مدل ۲۰۲۶ تقریباً هیچ تفاوتی با مدل قبلی ندارد و به نظر می‌رسد که سازنده بیشتر بر روی تغییرات فنی متمرکز شده. با این حال هنوز هم سری 4 و نسخه ۱4 را می‌توان خودرویی جذاب و غامه‌پسند دانست. طراحان آلمانی با همان الگوی قدیمی یعنی «زیبایی در عین سادگی» این محصول را خلق کرده‌اند. شاید مهم‌ترین تغییرات

کاهش از آن جهت اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که براساس اهداف برنامه هفتم توسعه، قرار است ظرفیت اسقاط خودروهای فرسوده تا پایان برنامه به ۵۰۰ هزار دستگاه در سال برسد. با این حساب، عملکرد سال ۱۴۰۴ تنها حدود ۴۱ درصد از هدف سالانه ۵۰۰ هزار دستگاه را پوشش داده است؛ فاصله‌ای که نشان می‌دهد نوسازی ناوگان فرسوده همچنان یکی از چالش‌های جدی سیاست‌گذاری در حوزه خودرو است.

مصرف سوخت هم بالا رفت

در کنار افت تولید و اسقاط، یکی دیگر از شاخص‌های قابل توجه در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، افزایش مصرف سوخت است. مصرف سوخت خودروها در سال ۱۴۰۴ به ۱۳۰ میلیون لیتر رسید؛ در حالی که این رقم در سال ۱۴۰۳ حدود ۱۲۴.۵ میلیون لیتر بود. بر این اساس، مصرف سوخت طی یک سال ۴.۴ درصد افزایش یافته است. افزایش مصرف سوخت در شرایطی که سیاست‌های مختلفی برای کاهش مصرف انرژی و نوسازی ناوگان مطرح شده، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و ضرورت اصلاح ساختار تولید و حرکت به سمت خودروهای کم‌مصرف‌تر را برجسته می‌سازد.

میزان تولید خودرو به تفکیک خودروسازان

میزان تولید خودرو در سال ۱۴۰۴، ۵۳۵ هزار دستگاه شرکت ایران خودرو، ۲۱۰ هزار دستگاه شرکت سایپا و ۱۸۱ هزار دستگاه

بخش خصوصی بوده که مجموع آن ۹۲۶ هزار دستگاه است.

میزان تولید سه خودروساز خصوصی بزرگ کشور

همچنین در این گزارش میزان تولید سه خودروساز خصوصی بزرگ کشور به این شکل اعلام شده است: در سال ۱۴۰۴، ۵۲ هزار دستگاه شرکت مدیران خودرو، ۴۸ هزار دستگاه کرمان موتور، ۲۹ هزار دستگاه بهمن و در مجموع ۱۸۱ هزار دستگاه توسط بخش خصوصی تولید شده است.

سهم خودروسازان از ارزش ریالی

سهم خودروسازان از ارزش ریالی (برحسب هزار میلیارد تومان) بازار در سال ۱۴۰۴ به این شرح است. ایران خودرو ۷۲.۸ هزار میلیارد تومان (۵۲ درصد)، سایپا ۱۸.۳ هزار میلیارد تومان (۱۳ درصد)، مدیران خودرو ۱۲.۱ هزار دستگاه (۹ درصد)، کرمان موتور ۱۱.۷ هزار میلیارد تومان (۸ درصد)، بهمن موتور ۸.۶ هزار میلیارد تومان (۶ درصد) و سایر شرکت‌ها ۱۵.۲ هزار میلیارد تومان (۱۱ درصد) بوده است. شرکت مدیران خودرو با تولیدی کمتر از ۲۵ درصد شرکت سایپا در سال ۱۴۰۴ در رتبه سوم قرار دارد. اختلاف کمی با سایپا دارد. این وضعیت نشان‌دهنده آن است که جریان مالی ناشی از فروش خودروهای صفر به سمت خودروسازان با داخلی‌سازی کمتر در حال حرکت است.

وضعیت صنعت خودرو در سال ۱۴۰۴

آنچه از کنار هم گذاشتن این اعداد به دست می‌آید، تصویری چندوجهی از صنعت خودرو در سال ۱۴۰۴ است. تولید کفاف پیدا کرده، واردات افزایش یافته و صادرات تقریباً نصف شده است. همزمان، اسقاط خودروهای فرسوده نیز با افتی قابل توجه روبه‌رو شده و مصرف سوخت افزایش یافته است. البته بخشی از افت تولید در سال گذشته تحت تأثیر رخدادهایی مانند جنگ ۱۲ روزه، مشکلات تأمین ارز و انفجار بندر شهید رجایی قرار و جنگ رمضان داشته است؛ اما داده‌های گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد مشکلات صنعت خودرو را نمی‌توان صرفاً به اتفاقات مقطعی نسبت داد. صنعت خودرو به دلیل ارتباط گسترده با صنایع بالادستی و پایین‌دستی، تنها یک بخش تولیدی نیست و تغییرات آن را بر اشتغال، مصرف انرژی، تجارت خارجی و بخش قابل توجهی از فعالیت‌های اقتصادی کشور اثر می‌گذارد. از همین رو، بررسی عملکرد این صنعت تنها با تکیه بر میزان تولید خودرو کافی نیست و باید مجموعه‌ای از شاخص‌ها از تولید و واردات گرفته تا صادرات، مصرف سوخت و اسقاط خودروهای فرسوده را در کنار یکدیگر دید.

این نسخه به یک پیش‌ران ۲ لیتری ۴ سیلندر مجهز شده که در کنار پیش‌ران برقی می‌تواند ۱۵۳۶ اسب بخار قدرت تولید کند. با آنکه جعبه دنده ۱4 جدید از نوع ۸ سرعته StepTronic خواهد بود. طبق اطلاعات منتشر شده توسط سازنده، نسل نو ۱4 تنها ۴/۳ ثانیه زمان نیاز دارد تا از حالت سکون به مرز سرعت ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت برسد و سقف سرعت آن به ۲۰۰ کیلومتر بر ساعت محدود شده‌است. پیش‌بینی می‌شود فروش ۱4 از پاییز سال جاری با قیمت ۵۰ هزار دلار (قیمت پشت‌گرمک) آغاز خواهد شد.

تاریخچه شرکت‌ها

روایت بیش از ۱۳۰ سال نوآوری و مهندسی در صنعت خودرو

ستاره پرفروغ بنز در طول تاریخ

تاریخ مرسدس بنز را نمی‌توان صرفاً تاریخ یک برند خودروسازی دانست؛ این داستان با خود تولد خودرو گره خورده است. پشت نامی که امروز با ستاره سه‌پر، خودروهای لوکس و فناوری‌های پیشرفته شناخته می‌شود، داستان دو مهندس آلمانی قرار دارد که در دو مسیر جداگانه، رویای حرکت بدون اسب را دنبال کردند.

گروه خودرو

وقتی خودرو هنوز یک رویا بود در سال ۱۸۸۶، کارل بنز وسیله‌ای سه‌چرخ با موتور بنزینی ساخت و برای آن ثبت اختراع گرفت. این وسیله که بعدها «Patent-Motorwagen» نام گرفت، یکی از مهم‌ترین نقاط آغاز تاریخ خودرو به شمار می‌رود. در همان دوران، گوتلیب دایملر و ویلهلم مایباخ نیز در مسیر دیگری مشغول توسعه موتورهای احتراق داخلی بودند. دایملر در سال ۱۸۸۶ کالسکه‌ای را به موتور مجهز کرد و چند سال بعد، شرکت Daimler-Motoren-Gesellschaft یا DMG را پایه‌گذاری کرد. بنز و دایملر در زمان حیاتشان شرکت مشترکی نداشتند و حتی رقیب محسوب می‌شدند، اما دستاورد هر دو در نهایت به شکل‌گیری یکی از مهم‌ترین نام‌های صنعت خودرو منجر شد.

تولد یک نام ماندگار

نام «مرسدس» داستان جالبی دارد. امیل پنک، تاجر و یکی از مشتریان و حامیان دایملر، از خودروهای این شرکت در مسابقات استفاده می‌کرد و نام دخترش، مرسدس پنک، را برای خودروهای پیشنهاد داد. در سال ۱۹۰۱، خودروی Mercedes 35 PS نام وارد میدان شد و موفقیت آن در مسابقات، نام مرسدس را به سرعت بر سر زبان‌ها انداخت. طراحی و مشخصات نام خودرو با بسیاری از نمونه‌های آن زمان تفاوت داشت و مسیر تازه‌ای را در طراحی خودروهای مدرن نشان داد. اما با تولد رسمی مرسدس بنز هنوز چند سال فاصله داشت.

ادغام دو رقیب

پس از جنگ جهانی اول، اقتصاد آلمان با بحران‌های جدی مواجه شد و صنعت خودرو نیز از این شرایط در امان نماند. رقابت شدید و فشارهای اقتصادی، شرکت‌های خودروسازی را به سمت همکاری سوق داد. سرانجام در سال ۱۹۲۶، Benz & Cie. و Daimler-Motoren-Gesellschaft با یکدیگر ادغام شدند و شرکت Daimler-Benz AG شکل گرفت. از همین مقطع، نام Mercedes-Benz به عنوان نام تجاری مشترک این دو میراث بزرگ وارد مرحله تازه‌ای شد. نشان ستاره سه‌پر نیز به‌تدریج به نماد اصلی این برند تبدیل شد و امروز از شناخته‌شده‌ترین نشان‌های صنعت خودرو در جهان است.

مهندسی که به امضای برند تبدیل شد

مرسدس بنز در دهه‌های بعد تلاش کرد تنها یک خودروساز لوکس نباشد و در زمینه مهندسی نیز مرزهای صنعت را جابه‌جا کند. خودروهایی مانند Mercedes-Benz 300 SL با درهای مشهور گالوپنگ، تصویری متفاوت از یک خودروی اسپرت ارائه کردند. در بخش خودروهای لوکس نیز مدل‌های بزرگ و قدرتمندی شرکت به رقبایی جدی برای بهترین خودروسازان جهان تبدیل شدند. در کنار طراحی و عملکرد، ایمنی نیز به یکی از محورهای اصلی توسعه محصولات مرسدس بنز تبدیل شد. این شرکت در توسعه و تجاری‌سازی فناوری‌های مختلف ایمنی، از ترمز ضدقفل گرفته تا سامانه‌های پیشرفته‌تر کنترل خودرو، نقش مهمی ایفا و به‌تدریج مفهوم «خودروی مهندسی شده برای ایمنی» را به یکی از ویژگی‌های هویتی خود تبدیل کرد.

از موتور بنزینی تا عصر برق

ورود صنعت خودرو به قرن بیستم و یکم، مرسدس بنز را نیز با چالش تازه‌ای روبه‌رو کرد. خودرو دیگر فقط یک وسیله مکانیکی نبود؛ نرم‌افزار، ارتباطات، فناوری‌های کمک‌راننده و قوای محرکه برقی به بخش جدایی‌ناپذیر رقابت تبدیل شدند. مرسدس بنز با توسعه خودروهای برقی و خانواده EQ تلاش کرد خود را با این تغییر بزرگ هماهنگ کند. در این مسیر، شرکت همزمان تلاش کرده ویژگی‌هایی مانند کیفیت ساخت، طراحی لوکس و فناوری را که سال‌ها با نام آن گره خورده‌اند، حفظ کند.

ستاره‌ای که هنوز می‌درخشد

شاید مهم‌ترین ویژگی مرسدس بنز این باشد که تاریخ آن از تاریخ خودروسازی جدا نیست. کارل بنز یکی از اولین خودروهای بنزینی جهان را ساخت و میراث دایملر نیز در شکل‌گیری صنعت خودرو نقش تعیین‌کننده‌ای داشت. چند دهه بعد، ادغام این دو مسیر، برندی را ساخت که امروز در بیش از یک قرن تاریخ خودرو حضور داشته است. مرسدس بنز از سه‌چرخه‌ای ساده با چند اسب‌بخار قدرت به خودرویی رسیده که بخش بزرگی از فناوری آنها به نرم‌افزار وابسته است. با این حال، یک چیز در این مسیر تغییر نکرده است: تلاش برای ساخت خودرویی که مرزهای زمان خود را جابه‌جا کند. شاید به همین دلیل است که ستاره سه‌پر، پس از گذشت بیش از یک قرن، همچنان یکی از آشناترین نمادهای دنیای خودرو باقی مانده است.

منبع: مرسدس بنز گروپ

وزیر علوم در هرمزگان: توسعه علم و فناوری، پادزهر ایران در برابر جنگ ترکیبی است

حسین سیمایی صراف، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، در روز چهارشنبه در سفری استانی به هرمزگان، با شعار «استقبال از مهر در جبهه مقاومت» و در آستانه آغاز سال تحصیلی جدید، از دانشگاه هرمزگان بازدید کرد. او با اعلام آمادگی کامل دانشگاه‌ها برای آموزش حضوری، پیشرفت علمی را راهبردی کلیدی ایران در برابر جنگ ترکیبی برنمردن و بر ضرورت بازنگری اولویت‌های آموزشی در شرایط کنونی تأکید کرد. به گزارش صراف ایران، سیمایی صراف با اشاره به نتایج تشریح‌شده‌ی این اخبار، استنباطی با‌ای دانشجویان برای بازگشت به کلاس‌های حضوری را امید تازه برای تقویت نهاد علم خواند و گفت: «بشماران با هدف قراردادن فضاهای آموزشی قصد خاموش کردن چراغ علم را داشتند، اما اراده دانشجویان ایرانی، نقشه را نقش بر آب کرده است.»

وزیر علوم درباره نحوه برگزاری کلاس‌ها در منازعات خاص و مستقیم درگیر کردن توضیح داد: «تصمیم نهایی در این زمینه با مشورت مقامات امنیتی و رؤسای دانشگاه‌ها اتخاذ می‌شود تا الگوی متناسب با شرایط هر منطقه برای ترکیب آموزش‌های حضوری و مجازی اجزای شود.»

او از برنامه‌ریزی برای جبران خسارت‌های وارده به زیرساخت‌های دانشگاهی خبر داد و گفت: «ایران جدید نیازمند توجه مضاعف به علم و فناوری بوده و این جنگ، اولویت‌های ما را در این حوزه بازتعریف کرده است. توسعه دانشگاه همزمان با بهره‌گیری از ظرفیت‌های علمی، هیأت‌زنجبانی و دانشجویی، در دستور کار جدی قرار دارد.»

سیمیایی صراف با قدردانی از صبر و استقامت
مردم هرگز، گفت: «همکاری می‌داند که
ایران در حال دفاع و تمام‌ای ارضی
خود است و ما هرگز جنگ طلب نیستیم، به
قانون جنگ را به خوبی می‌دانیم. به محض
آن‌که متجاوزان از سردرگمی خارج شده و
به حقوق ایران احترام بگذارند، مردم این
سرزمین همواره اهل گفت‌وگو، منطق و صلح
خواهند بود زیرا تاریخ و تمدن ما گواه این
حقیقت است.»

گفت: «در حال حاضر ۳۸۰ تخت فعال داریم و مرکز طبی بزرگ ترین بیمارستان اطفال تهران است، اما پیگیری افزایش تخت هستیم و پروژه ساخت مرکز طبی کودکان را داریم که یک بخش از بیمارستان تخریب و یک پروژه ۸۰ تا ۱۲۰ تخت خوابی جایگزین این بیمارستان می شود. از خیرین دعوت می کنیم از این پروژه حمایت کنند تا تخت های تخصصی در اختیار اطفال قرار گیرد.»

لوسمی
شایع ترین سرطان کودکان در کشور

دکتر محمودرضا اشرفی، دبیر علمی همایش نیاپد که این نشست با بیان اینکه از سال ۱۳۹۶ برگزین‌ترین کنگره بیماری‌های کودکان به نام دانشگاه علوم پزشکی تهران برگزار می‌شود، گفت: «بیش از ۳۰۰ سخنران در ۱۲ رشته فوق تخصصی کودکان و ولوشیپ مراقبت‌های ویژه کودکان در این کنگره شرکت خواهند کرد. سمپوزیوم، تأخیر در تکلم، صرع، تشنج، در درقلبی کودکان و بیماری‌های شایع آنها همچنین واسکسایس و تغذیه با شیرمادر، اخلاق پزشکی، پزشکی قانونی و اورژانس‌های جراحی اطفال و مسائل رایج نرپوزدی، از جمله مسائل مورد بررسی در این کنگره خواهند بود. همچنین پنل اختصاصی برای تأثیر تحریم‌ها بر سلامت کودکان در این رویداد برگزار می‌شود. متأسفانه تعدادی از پزشکان کشور و حتی اعضای خانواده پرسنل بیمارستانی در جنگ اخیر به شهادت رسیدند، اما کادر درمان بیمارستان وقفه در ارائه خدمات ایجاد نکرد و اقدامات پژوهشی نیز تداوم یافت تا از قافله علمی جهانی عقب نمانیم.»

به گفته دبیر علمی همایش، شایع‌ترین سرطان‌های کودکان در کشور لوسمی است که با پیوند مغز استخوان در صورت تشخیص سریع درمان به‌خوبی می‌شود. او با اشاره به افزایش قیمت برخی داروهای بیماری‌های کودکان ایران آموداری کار پوشش بیمه‌ای این داروها افزایش یابد.

شیرازی در پاسخ به سؤال دیگر «ایران» در مورد اینکه آیا سوا تغذیه می‌کند، مواج هستیم با بیان اینکه کشور از این لحاظ مشکل حادی ندارد؛ گفت: اکنون بیشتر مشکلات مربوط به الگوی نامناسب تغذیه و غذاهای ناسالمی است که می‌تواند منجر به چاقی کودکان شود. او درباره شیوع ویروس کرونا در بین کودکان توضیح داد: اخیراً از بین ۴۰۰ تستی که در مرکز طبی کودکان انجام شد، فقط ۱۵ مورد تست مثبت گرفتند و داشتیم که شدت زیادی نیز نداشته و باعث مرگ و بستری نشوند و از جهتی در زمینه آفتلورزا و کرونا دوره را هم از سراسری می‌کنیم اما ممکن است این بیماری‌ها ماه آینده در حوزه ایران بپراکند. تنفسی مواردی از اینرا شاهد باشیم.

۳۸۰ تخت فعال در بزرگ‌ترین بیمارستان اطفال تهران

رئیس مرکز طبی کودکان در مورد اسکان برخی همراهان بیماران در جادر در اطراف بیمارستان، داد: حدود ۹۰ درصد بیمارانی که می‌شوند، از شهرستان‌ها مراجعه می‌کنند و تهرانی نیستند. اکثر بیماران مرکز طبی کودکان نیازمند درمان فوق تخصصی هستند که به این مرکز ارجاع شده‌اند و ممکن است این خدمات در شهرستان‌ها نباشد که بیمار به همین دلیل به تهران ارجاع داده می‌شود. بر این رفغ مشکل اسکان همراهان بیماران، همراه‌سرا دارم که در اختیار پدر و مادر کودکان بیمار قرار می‌گیرد اما تنگایی برای کودکان دارد این است که بسیاری از اسکان سایر اعضای خانواده وجود ندارد. برخی بیماران با خاله، عمه یا دایی مراجعه می‌کنند که ضرور آنها را در کنار جبه ضروری نیست و مادر کودک در بخش مستقر می‌شود و پدر نیز می‌تواند از همراه‌سرا استفاده کند، اما به دلیل حجم بالای مراجعات، اسکان اسکان اسکان سایر اعضای خانواده چز اولوالدین در همراه‌سرا وجود ندارد. در دربار بازسازی بیمارستان نیز

مهرماه، جشن هزارمین پیوند مغز استخوان برگزار می شود

درمان کودکان زیر ۷ سال در همه بیمارستان‌های دولتی رایگان است

وجود داشته باشد.»

مهرماه، جشن هزارمین پیوند
مغز استخوان برگزار می‌شود

شیرزادی در مورد کنگره بین‌المللی بیماری‌های کودکان گفت: «این کنگره بزرگ‌ترین اساتید از اقصی نقاط کشور را گرد هم می‌آورد تا آخرین اقدامات علمی و مقالات چاپ شده را مرور کنند و فرصتی برای پیشرفت در درمان بیماران فراهم شود.»

او با بیان اینکه مرکز طبی کودکان قطب علمی اطفال کشور و هر ساله پذیرای دستیاران تخصصی و فوق تخصصی بسیاری است، گفت: «سال گذشته جزو بیمارستان‌های برتر کشور در حوزه پژوهشی و آموزشی شدیم. بیمارستان دید بسیار مثبتی به

پژوهشگران جوان دارد و این محققان آخرین یافته‌های علمی را در حوزه بیماری‌های کودکان در همایش پیش رو ارائه خواهند کرد. در مه‌ماه، هزارمین پیوند مغز استخوان را در بیمارستان مرکز طبی کودکان جشن خواهیم گرفت. این فزونی عددی ساده نیست و امید را به قلب هزار خانواده بازگردانده است.»

رئیس مرکز طبی کودکان در پاسخ به سؤال «ایران» در مورد مهم‌ترین بیماری‌هایی که این روزها کودکان با آن مواجه هستند و اینکه آیا تغییری در الگوی بیماری‌های کودکان در کشور به وجود آمده است، گفت: «بعد از پاندمی کرونا، مقداری طیف عفونت‌های ویروسی انتخابی در خون ایجاد شد؛ این تغییر وجود دارد اما نباید

با پیش بینی اعتبار ۱۵ هزار میلیارد تومانی و وعده آغاز طرح همزمان با مهر

شیر دوباره به مدارس برمی گردد

زهرا هاشمی

گروه اجتماعی

دبیر کمیته شیر مدارس و وزارت آموزش و پرورش با اعلام پیش بینی حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان اعتبار برای اجرای طرح شیر مدارس، از تلاش برای آغاز توزیع شیر از ابتدای سال تحصیلی در مدارس ابتدایی دولتی سراسر کشور خبر داد و اظهار کرد که در صورت عدم تأمین شیر توسط صنعت،

دیگر اقلام غذایی سلامت محور توزیع خواهد شد.

حسین اسداللهی، دبیر کمیته شیر مدارس وزارت آموزش و پرورش، در گفتگو با «ایران» گفت: «تمام تلاش ما در آموزش و پرورش این است که طرح توزیع شیر مدارس از ابتدای سال تحصیلی آغاز شود و شیر در اختیار دانش آموزان شاد و شگفت قرار بگیرد. در این راستا، ما به این فکر هستیم که با تأکید بر اینکه طرح شیر مدارس یک طرح ملی و فرادستگاهی است، گفت: «ستگاههای مختلف از جمله، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان برنامه و بودجه، سازمان غذا و دارو، سازمان

ملی استاندارد، سازمان حمایت
مصرف کنندگان و وزارت کشور، به‌ویژه
استانداران، در اجرای این طرح نقش
دارند. همچنین صنعت لبنیات نیز باید
به تعهدات خود عمل کند تا روند اجرای
طرح با مشکل مواجه نشود.»
رئیس کمیته شیوه‌مادرس وزارت آموزش
و پرورش توضیح داد: «بر اساس برنامه
هفتم پشیرفت، مدارس ابتدایی دولتی
مشمول طرح آموزش شیوه‌مادرس
خواهند بود و امسال نیز در سراسر
کشور به دنبال اجرای این طرح
هستیم.»
اسداللهی درباره اعتبار در نظر گرفته شده

جایگزینی «نان پروتئین» با شیر مدارس توضیح داد: «در این زمینه بحثی درباره نان پروتئین مطرح نشده است. آنچه در برنامه پیش‌بینی شده، استفاده از اقلامه‌اندازی مکمل در صورت بروز مشکل در آمین شیر است؛ اقلامی مانند خرما، نان کامل یا نان مغزی و نان روغنی که

برای اجرای طرح نیز توضیح داد: «برای سال حدود ۱۵ همت اعتبار پیش بینی شده است که با آغاز طرح و متناسب با عملکرد کارخانه های لبنی، سازمان برنامه بودجه نسبت به تخصیص و تأمین آن اقدام خواهد کرد.»

اطلاعیه دعوت به مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده صاحبان سهام

شرکت نصب نیرو (سهامی خاص)

به شماره ثبت ۸۳۳۹۴ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۲۸۰۰۵۳

نصب نیرو

به آگاهی عموم سهامداران گرامی می‌رساند مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده صاحبان سهام شرکت نصب نیرو (سهامی خاص) به شماره ثبت ۸۳۳۹۴، رأس ساعت ۲ بعدظهر روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ در ساختمان مرکزی مینا واقع در تهران، بلوار میرداماد، نبش کوچه کجور، طبقه ۱۱، سالن شیخ بهایی تشکیل می‌شود.

دستور جلسه:

- ارائه گزارش هیأت‌مدیره و بازرس قانونی درخصوص عملکرد سال ۱۴۰۴.
- بررسی و تصویب صورت‌های مالی و حساب سود و زیان) عملکرد سال ۱۴۰۴.
- انتخاب بازرس اصلی و علی‌البذل برای سال مالی ۱۴۰۵ و تعیین حق‌الزحمه آن.

از سهامداران گرامی و با وکلای قانونی آنان دعوت می‌شود با در دست داشتن برگه سهام، وکالت‌نامه یا برگ نمایندگی معتبر و اصل و کپی کارت ملی، در جلسه مجمع حضور به هم رسانند.

هیأت‌مدیره شرکت نصب نیرو (سهامی خاص)

مفقود دو و فقره اصل تفویض و کالتنامه

دو فقره اصل تفویض و کالتنامه به شماره ۳۹۹۲ مورخه ۱۳۹۷/۲/۲۰ از آقای حسن عمادی به آقای مجتبی محمدی خوندانی دفتر اسناد رسمی ۲۴ پردیس و از آقای مجتبی محمدی خوندانی به آقای محمد رضا ارضی به شماره ۱۹۹۳ مورخه ۱۳۹۸/۳/۴ پردیس خانه ۱۲ پردیس متعلق به قطعه زمین ن ۳ گریزی مسکونی به شماره قرارداد ۳۹۰۰ مورخه ۱۳۹۸/۵/۱۵ به شماره قطعه ۱۹۶ واقع در محله ۴ فاز ۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

**اگهی تغییرات شرکت سهامی خاص مادر تخصصی
فروگاهها و ناوبری هوایی ایران**

به شناسه ملی ۱۰۱۲۸۷۷۵۰۰ و به شماره ثبت ۸۲۱۸۵ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده مورخ ۱۳۹۷/۲/۲۰ و ۱۳۹۷/۳/۲۸
مورخ ۱۳۹۷/۵/۲۰ و ۱۳۹۷/۵/۲۰ وزارت راه و شهرسازی تصویبات ذیل اتخاذ شد آقای مرتضی دقتان به شماره ملی ۵۵۷۹۸۹۲۰۴۸ به سمت عضو اصلی هیات مدیره تا تاریخ ۱۳۹۷/۷/۳۰ و به سمت مدیرعامل تا تاریخ ۱۳۹۷/۷/۳۰ انتخاب گردید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره ثبت شرکتها و موسسات اعتباری تهران

اگهی تغییرات صندوق سرمایه گذاری بارزشسنجی
تکمیلی اندیشه تأمین

به ششماه مالی ۱۴۰۲/۲۸۷ و به شماره ثبت ۵۷۲۳۲ به استناد صورتجلسه صندوق صندوق مورخ ۱۴۰۲/۵/۱۴ و تأییدیه سازمان بورس و اوراق بهادار طی نامه شماره ۱۳۳/ت-۱۱۳ مورخ ۱۴۰۲/۵/۲۴ تصمیمات ذیل اتخاذ شد اسامیسه جدید صندوق در ۷۵ ماده و ۸۶ تبصره تصویب و جایگزین اسامیسه قبلی صندوق گردید.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، اداره ثبت شرکت‌ها و مؤسسات غیرتجاری ایران

اگهی تغییرات شرکت سهامی خاص مادر تخصصی توسعه و تجهیز مراکز بهداشتی و درمانی و تجهیزات پزشکی کشور

به ششماه مالی ۱۴۰۲/۷۱۸ و به شماره ثبت ۳۳۷۵۱ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی ماده ۱۴۰۲/۷/۱۴ تأییدیه سازمان بورس و اوراق بهادار طی نامه شماره ۱۳۳/ت-۱۱۳ مورخ ۱۴۰۲/۵/۲۴ تصمیمات ذیل اتخاذ شد روزنامه انتشار ایران جهت نشر اگهی‌های شرکت تعیین گردید. ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی ۱۴۰۳ مورد تصویب قرار گرفت.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، اداره ثبت شرکت‌ها و مؤسسات غیرتجاری ایران

آگهی مناقصه عمومی

تأمین جرم های احیا

شرکت فولاد کاوه جنوب کیش (سهامی عام)

آگهی شماره: T-1405135870 - پست اول

شرکت فولاد کاوه جنوب کیش (سهامی عام)
South Kaveh Steel Co.

شرکت فولاد کاوه جنوب کیش (سهامی عام) در نظر دارد جهت تأمین جرم های احیا (مطابق موارد مندرج در اسناد) از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای از تولیدکنندگان واجد شرایط و توانمند داخلی دعوت نماید.

متقاضیان می‌توانند برای اطلاع از شرایط مناقصه و خرید اسناد مناقصه از تاریخ چاپ آگهی تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ به وب سایت شرکت فولاد کاوه جنوب کیش به نشانی WWW.SKSCO.IR (قسمت خرید و فروش بخش مناقصه‌های جاری) مراجعه نمایند.

۱۴۰۵/۱۷/۹

جدول زمانی انجام مناقصه:

تاریخ شروع فروش اسناد	تاریخ پایان فروش اسناد	آخرین مهلت تحویل پاکت های مناقصه
۱۴۰۵/۰۶/۱۹	۱۴۰۵/۰۶/۳۱	۱۴۰۵/۰۷/۰۵

روابط عمومی شرکت فولاد کاوه جنوب کیش (سهامی عام)

سایپا پدک
پیش قدمای پیر از هوای سایپا

آگهی مزایده عمومی

شرکت بازرگانی سایپا پدک (سهامی خاص) در نظر دارد تعدادی از خودروهای سواری درجه ۲ را از طریق مزایده عمومی برخط به فروش رساند. لذا کلیه متقاضیان دعوت به عمل می آید از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۹ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۲ جهت آگاهی از شرایط و شرکت در مزایده به نشانی اینترنتی auc.saipayadack.org و جهت بازدید خودروها به نشانی: تهران- چهارراه ایران خودرو (جاده قدیم کرج) - به سمت شهرک دانش- خیابان شهید کرمانی- انبار اقلام نامنطبق شرکت سایپا پدک و یا سایت اینترنتی شرکت به آدرس www.saipayadack.org مراجعه نمایند.

شماره تماس: ۰۲۱۶۶۲۸۶۹۹۴

IRAN DAILY

www.newspaper.iran-daily.com

1877

www.iran-daily.com

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

سخن‌روز	امام علی(ع): خردمندترین مردم کسی است که به عواقب و فرجام کار بیشتر بنگرد. غرالحکم، ج ۲، ص ۴۸۴
	

سخنگوی دولت: پیگیری حقوق شهروندی هنرمندان با جدیت دنبال می‌شود

گفت‌وگو

«شعارنویسی همراه با توهین، تهدید یا ارباب بر دیوار منزل هنرمندان، تعرض به حریم خصوصی و نقض حقوق شهروندی آنان است و می‌تواند احساس ناامنی را از یک فرد یا خانواده به کلیت جامعه فرهنگی و هنری کشور منتقل کند.»

امنیت روانی و جانی: حقی همگانی

سخنگوی دولت یادآور شد که هنرمندان، مانند همه شهروندان، حق دارند دیدگاه خود را در چارچوب قانون بیان کنند و در خانه و محیط حرفه‌ای خود از امنیت روانی و جانی برخوردار باشند. او تصریح می‌کند: «اختلاف‌نظر با موضوع یک هنرمند، مجوز تهدید، تخریب اصول یا ایجاد رعب برای او خانواده‌اش نیست. اگر نقد به تهدید و تعرض تبدیل شود، هم حقوق فردی نقض می‌شود و هم فضای گفت‌وگو، خلاقیت و فعالیت فرهنگی کشور آسیب می‌بیند.»

قوانین: حافظ امنیت شهروندان

او در پاسخ به این پرسش که آیا سازوکار مشخصی برای حمایت از هنرمندان در برابر چنین تعرض‌هایی وجود دارد، توضیح می‌دهد: «فارغ از عنوان یا وجود یک دستورالعمل اختصاصی، قوانین کشور درباره حفظ امنیت شهروندان، حرمت حریم خصوصی، منع تهدید و جلوگیری از تخریب اموال روشن است.»

موضع شفاف دولت: حقوق شهروندی و امنیت بدون تبعیض

موضع دولت در این‌باره روشن است: «حقوق شهروندی گریزنی نیست و امنیت نیز نباید به دیدگاه سیاسی، فرهنگی یا اجتماعی افراد وابسته باشد.» سخنگوی دولت اطمینان می‌دهد: «همه ارکان دولت در حدود اختیارات و مسئولیت‌های خود، پیگیری‌های لازم را برای صیانت از حقوق شهروندی هنرمندان و جلوگیری از تکرار چنین رفتارهایی انجام خواهند داد. جامعه فرهنگی باید اطمینان داشته باشد که اختلاف‌نظر، هیچ‌گاه نمی‌تواند توجیهی برای تهدید و ارباب باشد.»

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
 رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری مدیرعامل: علی منتقیان
 تلفن: ۸۸۷۶۱۲۰۰ • فنابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ پایک: ۸۸۷۱۲۳ • روابط عمومی: ۱۵۸۷۵۰۵۲۸۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام‌جم نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های انیزوا ۹۰۰ از شرکت NISCERT سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه انیزوا ۹۰۰ از شرکت NISCERT پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۰ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۳۰

موزه «صدا و موسیقی» راه‌اندازی شد

برج آزادی روایتگر فرهنگ و تاریخ سازهای ایرانی

در این موزه حضور داشته باشند. این تنوع، از منظر صدا و شیوه تولید آن، ظرفیت‌های گسترده‌ای را پیش روی موزه قرار می‌دهد.»

موسیقی: زبان مشترک ملت‌ها

رئیس برج آزادی درباره امکان قرار گرفتن سازهای فرهنگ‌های مختلف در کنار سازهای ایرانی نیز بیان کرد: «موسیقی زبان هنر‌است و با زبان هنرمی توان با دیگران گفت‌وگو کرد. وقتی موسیقی را یک زبان بین‌المللی می‌دانیم، می‌توانیم از طریق آن با فرهنگ‌ها و ملت‌های مختلف ارتباط برقرار کنیم.»

موزه‌های نسل جوان

حسینی درباره اینکه آیا موزه صدا و موسیقی می‌تواند به مرکزی برای پژوهش در زمینه تاریخ سازسازی و موسیقی و همچنین آشنایی نسل جوان

با این میراث تبدیل شود، گفت: «بله، صد‌رصد. یکی از رویکردهای ما در مراحل بعدی، آشنا کردن کودکان و نوجوانان با موسیقی اصیل ایرانی، شناخت موسیقی و فرهنگ این سرزمین است. موسیقی از درون جامعه و فرهنگ مردم شکل می‌گیرد. وقتی درباره ساز نی انبیاان صحبت می‌کنیم، در واقع درباره تاریخ و فرهنگ مردم جنوب ایران نیز صحبت می‌کنیم. نی انبان تنها یک ساز نیست، بلکه عصاره و نمادی از یک فرهنگ و شیوه زندگی است. بنابراین وقتی این ساز را در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند، مجموعه‌ای از روایت‌های فرهنگی و اجتماعی را شکل می‌دهند. براین اساس برای تکمیل این رویکرد، سلسله‌نشست‌هایی را نیز تعریف کردیم تا بتوانیم در کنار معرفی سازها و موسیقی‌ها، محتوای فرهنگی و پژوهشی این مجموعه را پررنگتر کنیم. در این زمینه با هنرستان‌ها، دانشگاه‌ها و دیگر مراکز علمی و آموزشی نیز همکاری خواهیم داشت.»

صیانت از میراث موسیقایی

وتاریخ شفاهی
حسینی درباره نقش این موزه در حفظ و صیانت از آثار و میراث موسیقایی

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

سر دبیر:

هادی خسروشاهین

اولویت با سازهای ایرانی

حسینی درباره معیار انتخاب سازهای موجود در موزه گفت: «اولویت اصلی ما در این موزه سازهای ایرانی بوده است. معرفی هنر ایرانی، مقام‌ها و دستگاه‌های موسیقی ایرانی و سازهای این سرزمین برای ما اهمیت ویژه‌ای داشته است. البته در کنار موسیقی ایرانی، سازهایی از موسیقی کلاسیک و موسیقی غربی مانند ویولن و فلوت نیز در فضای مجزا تعریف شده‌اند.»

مهدی شفیی، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در گفت‌وگو با «ایران»:

موزه‌ها حافظ تاریخ و میراث هنر هستند

برای شکوفایی هنر، ما به یک زیست‌بوم پویا نیاز داریم که بخش‌های مختلف آن به صورت هم‌افزا فعالیت کنند. در حوزه آموزش، نهادهایی نظیر دانشگاه‌ها، مراکز علمی و آموزشگاه‌ها وظیفه دارند تا تمرکز بر تخصص‌های خود، به پرورش استعدادها بپردازند. در حوزه تولید، ما با هنرمندان، پدیدآورندگان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی روبه‌رو هستیم که آثار خود را در تالارها، گالری‌ها و سالن‌های کنسرت به نمایش می‌گذارند اما تنها آموزش و تولید کافی نیست؛ برای جریان سازی و رشد این فرآیند، حضور منتقدان و پژوهشگران جهت دیده‌بانی و نقد هنری در این زیست‌بوم امری حیاتی است. در کنار این ارکان، حفظ تاریخچه فرهنگ و هنر نیز وظیفه مهمی است. این حفظ و نگهداری می‌تواند از دو مسیر صورت گیرد: اول، از طریق «تاریخ شفاهی هنر» که اهمیت بنیادین دارد و دوم، از طریق نهادهای موزه‌ای. موزه‌های هنرهای معاصر، موزه‌های هنرهای سنتی و موزه‌های تخصصی مانند موزه صدا و موسیقی یا موزه موسیقی ایران که مرحوم علی مرادخانی در تجریش بنیانگذاری کرد، اینها نقش کلیدی در حفظ میراث فرهنگی ما ایفا می‌کنند و بستری ارزشمند برای بهره‌مندی پژوهشگران فراهم می‌کنند.

در ضرورت تجلیل از حامیان نسخ خطی

میراث دیروز، اندیشه امروز

یادداشت

وزیر اسبق فرهنگ و ارشاد اسلامی

یکی از اقدامات مفید فرهنگی که از اولین هفته‌های کتاب آغاز شد، تجلیل از حامیان نسخ خطی بود که کتابخانه مجلس شورای اسلامی در زمان مدیریت آقای ابهری آن را راه‌اندازی کرد. در آن سال‌ها بزرگانی همچون احمد منزوی، عبدالحسین جابری، ایرج افشار، اصغر مهدوی، آقاعزيز طباطبایی و سیدعبدالله انوار حیات داشتند و زینت‌بخش علم و مجالس بحث و تحقیق درباره این گونه آثار بودند.

در مرور زمان، این بزرگان روی در نقاب خاک کشیدند و اینک که بیش از ۲۰ سال از آن روزها می‌گذرد، با خـلافت‌موی علمی در این‌باره مواجه هستیم. نسخ خطی نماینده تمدن و فرهنگ کشورهایی است که در میان آنها کتاب و کتابت بالاترین جایگاه را داشته است و خط و خوشنویسی و تجلید و کتاب‌آرایی در میانشان جایگاه ارزشی داشته که در کنار

فارس در موزه بریتانیا موجود است. از کتابخانه مجلس انتظار می‌رود این‌گونه آثار را گردآوری کند و در دسترس قرار دهد. آقای صدراپی خوبی، برگزیده این دوره، توانسته با معرفی نسخه‌ای از خواجه عبدالله انصاری در کتابخانه مدرسه نمازی شهرستان خوی، کاری کند که به گفته آقای شفیی کدکنی، آگاهی‌ها درباره خواجه را دگرگون کند. این گواهی استاد پژوهش در این زمینه، قابل توجه است. آقای جدادعادل از بزرگانی ی‌یاد می‌کند که سال‌هاست روی یک نسخه کار می‌کنند و از سیاست‌نامه چاپ جدید به دست محمود عابدی، عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی سخن می‌گویند که برای حوزه هنرهای قدیم و جدید فراوان پژوهش در خاندان‌های قدیمی، بویژه در پایتخت‌های ایران، بسیاری کسانی که مجموعه خطی

موقوفیت طرح طبقه‌بندی مشاغل را اجرایی کرده‌اند و روند اجرای این طرح در ۱۳ شرکت دیگر نیز با جدیت در دست اقدام است. خراسانی طرح فعلی را گامی مؤثر در جهت ایجاد رفاییت نسبی در بدنه متخصصان دانست و گفت: هدف ما توقف طرح در این مرحله نیست و این مسیر ادامه دارد و با برنامه‌ریزی مستمر، به دنبال پایداری شغلی متخصصان و کارکنان هستیم. وی با تأکید بر ضرورت اجرای دقیق دستورالعمل‌های ابلاغی در تمامی شرکت‌های زیرمجموعه، بر اهمیت حفظ انگیزه‌ها و ارتقای سطح رفاییت شغلی تأکید کرد و افزود: کارکنان ارزشمندترین دارایی و سرمایه اصلی سازمان هستند و استراتژی حفظ، نگهداشت و پرورش این سرمایه انسانی جهت پیششارتی در صنایع استراتژیک کشور ضروری است. معاون منابع انسانی و پشتیبانی گروه سرمایه‌گذاری اهداف تأکید کرد: طرح طبقه‌بندی مشاغل که در شرکت MIGT اجرا شده، یک طرح منحصربه‌فرد با رویکردی جدید است. بر همین اساس، از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی درخواست داریم این طرح را به عنوان طرح پایلوت در کشور معرفی کنند تا بتوان از الگوی کار گرفته‌شده در آن برای سایر شرکت‌ها و مجموعه‌ها نیز استفاده کرد. هدف ما این است که این تجربه به عنوان یک الگوی موفق مورد بررسی قرار گیرد و در صورت

در راستای بررسی الگوهای برتر مدیریت نیروی انسانی در صنایع استراتژیک کشور، پروانه رضایی، معاون روابط کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ضمن بازدید از شرکت توزین‌های گازی صنعتی خاورمیانه (MIGT) از شرکت‌های زیرمجموعه گروه سرمایه‌گذاری اهداف، از طرح طبقه‌بندی مشاغل شرکت MIGT به عنوان طرح نمونه صنعتی رونمایی کرد.

در جریان این بازدید که با حضور «حبیب خراسانی» مشاور مدیر عامل و معاون توسعه منابع انسانی و پشتیبانی گروه سرمایه‌گذاری اهداف صورت گرفت، از ساختار نوین مدیریتی و طرح‌های نوآورانه گروه سرمایه‌گذاری اهداف در حوزه توسعه منابع انسانی تجلیل به عمل آمد. حبیب خراسانی، مشاور مدیرعامل و معاون منابع انسانی گروه سرمایه‌گذاری اهداف در این بازدید با اشاره به روند تحول آفرین و بازتعریف مفهوم توسعه در مدیریت سرمایه انسانی شرکت‌های زیرمجموعه گروه سرمایه‌گذاری اهداف، گفت: توسعه سرمایه انسانی به مثابه یکی از مهمترین سیاست‌های حفظ دارایی‌های راهبردی شرکت‌ها و بنگاه‌های بزرگ است که از بدو آغاز به کار تیم مدیریتی جدید گروه سرمایه‌گذاری اهداف در دستور کار قرار گرفت. خراسانی تأکید کرد: در بررسی چالش‌های توسعه در کشور، باید در کنار ابعاد مختلفی همچون توسعه فرهنگی، سیاسی و اقتصادی، مفهوم دیگری تحت عنوان «توسعه انسانی» نیز مورد توجه جدی قرار گیرد؛ مفهومی که دارای مؤلفه‌ها و الزامات خاص خود است و متأسفانه تاکنون آن گونه که باید در کشور مورد توجه قرار نگرفته است. براین اساس، ضروری است برای توسعه سرمایه انسانی کشور یک برنامه جامع، ميسوط و مدون تدوین شود و این موضوع در اسناد بالادستی نیز از جایگاه ویژه‌ای برخوردار باشد. وی افزود: یکی از مواردی که امروز کشور با آن به عنوان یک چالش راهبردی مواجه است، بی‌توجهی به همین مسئله و ضرورت سرمایه‌گذاری هدفمند بر توسعه سرمایه انسانی است.

معاون منابع انسانی و پشتیبانی گروه سرمایه‌گذاری اهداف گفت: در حوزه توسعه سرمایه انسانی نیز تاکنون یک سند بالادستی ویژه و مبتنی بر کار تخصصی تدوین نشده است؛ سندی که بتواند مسیر فعالیت سازمان‌ها، شرکت‌های تخصصی و بخش خصوصی را در حوزه سرمایه انسانی مشخص و به سمت یک راهبرد منسجم و بلندمدت هدایت کند. چنین سندی باید تمامی ابعاد سرمایه انسانی، از جذب و نگهداشت نیروی انسانی گرفته تا آموزش، توانمندسازی و توسعه کارکنان را به صورت یکپارچه مورد توجه قرار دهد تا سازمان‌ها بتوانند اقدامات خود را بر اساس یک استراتژی مشخص و راهبردی پیش ببرند. خراسانی افزود: با وجود اهمیت این موضوع، باید آذعان

ارزشمند دارند. آقای امیرخانی، از دو خاندان سید جوادی در قزوین و واتیک در تهران سخن گفت که استاد، آثار و کتاب‌هایشان به کتابخانه ملی تعلق پیدا کرد و البته بایستی از خاندان روضاتی در اصفهان نیز نام برد که بیش از ۷۸۰ نسخه ارزشمند به جامعه علمی آقای جعفریان در کتابخانه مجلس در این‌باره

پیشقدم شد و آثار را در فضای مجازی در دسترس قرار داد. آیا این روال ادامه دارد، اگر نه، موانع آن چیست؟ مسعود معینی‌پور، رئیس کتابخانه مجلس گفته است که نسخه‌ای از اثری درباره خلیج

است، آنها را جست‌وجو و به‌روز کند و از ظرفیت‌های جدید که پیشینیان در دسترس نداشتند، بهره گیرد.

یکی از آن کارها، «فهرستگان مشترک دستنویس‌های اسلامی در سراسر دنیا» است که در سال ۱۳۷۴ در نشریه «آینه پژوهش» منتشر شد و پیش از آن، در اجلاسی در مشهد که به همت مرحوم علی‌اکبر الهی‌خراسانی برگزار شده بود، آن را ارائه کردم. در طول این سال‌ها به‌طور پراکنده در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، نشر میراث مکتوب، سازمان چاپ و انتشارات و کتابخانه ملی، پیگیری شد و هنوز جای تکمیل دارد. در شرایطی که کشورهای همسایه با سابقه نه‌چندان درخشان، قدم‌های بلندی در این راه می‌پای دارند، انتظار بیشتری از کشورمان می‌رود که خاستگاه کتاب و کتابداری و کتابخوانی است.